

พระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี
พ.ศ. ๒๕๓๙

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๙
เป็นปีที่ ๕๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการปราบปรามการค้าประเวณี

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๐๓

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“การค้าประเวณี” หมายความว่า การยอมรับการกระทำชำเราหรือการยอมรับการกระทำอื่นใด หรือการกระทำอื่นใดเพื่อสำเร็จความใคร่ในทางกามารมณ์ของผู้อื่น อันเป็นการลำเอียงเพื่อสินจ้างหรือประโยชน์อื่นใด ทั้งนี้ ไม่ว่าผู้ยอมรับการกระทำและผู้กระทำจะเป็นบุคคลเพศเดียวกันหรือคนละเพศ

“สถานการค้าประเวณี” หมายความว่า สถานที่ที่จัดไว้เพื่อการค้าประเวณีหรือยอมให้มีการค้าประเวณี และให้หมายความรวมถึงสถานที่ที่ใช้ในการติดต่อหรือจัดหาบุคคลอื่นเพื่อกระทำการค้าประเวณีด้วย

^๑ รก.๒๕๓๙/๕๔ก/๑/๒๒ ตุลาคม ๒๕๓๙

“สถานแรกรับ” หมายความว่า สถานที่ที่ทางราชการจัดให้มีขึ้น หรือสถานที่ที่มูลนิธิ สมาคม หรือสถาบันอื่นจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อรับผู้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพไว้เป็นการชั่วคราวเพื่อพิจารณาวิธีการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพให้เหมาะสมสำหรับแต่ละบุคคล

“สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ” หมายความว่า สถานที่ที่ทางราชการจัดให้มีขึ้น หรือสถานที่ที่มูลนิธิ สมาคม หรือสถาบันอื่นจัดตั้งขึ้นเพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพและพัฒนาอาชีพแก่ผู้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพตามพระราชบัญญัตินี้

“การคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ” หมายความว่า การอบรมฟื้นฟูจิตใจ การบำบัดรักษาโรค การฝึกอบรมและพัฒนาอาชีพ ตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิต

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ หรือกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพประจำจังหวัด แล้วแต่กรณี

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ผู้ใดเข้าติดต่อ ชักชวน แนะนำตัว ติดตาม หรือรับบุคคลตามถนน หรือสาธารณสถาน หรือกระทำการดังกล่าวในที่อื่นใด เพื่อการค้าประเวณีอันเป็นการเปิดเผยและน่าอับอายหรือเป็นที่เดือนร้อนรำคาญแก่สาธารณชน ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๖ ผู้ใดเข้าไปมั่วสุมในสถานการณ์การค้าประเวณีเพื่อประโยชน์ในการค้าประเวณีของตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งได้กระทำเพราะถูกบังคับ หรือตกอยู่ภายใต้อำนาจซึ่งไม่สามารถจะหลีกเลี่ยงหรือขัดขืนได้ ผู้กระทำไม่มีความผิด

มาตรา ๗ ผู้ใดโฆษณาหรือรับโฆษณา ชักชวน หรือแนะนำด้วยเอกสาร สิ่งพิมพ์ หรือกระทำให้แพร่หลายด้วยวิธีใดไปยังสาธารณะในลักษณะที่เห็นได้ว่าเป็นการเรียกร้องหรือการติดต่อเพื่อการค้าประเวณีของตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสองปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘ ผู้ใดกระทำชำเราหรือกระทำอื่นใดเพื่อสำเร็จความใคร่ของตนเองหรือผู้อื่นแก่บุคคลอายุกว่าสิบห้าปีแต่ยังไม่ถึงสิบแปดปีในสถานการณ์การค้าประเวณี โดยบุคคลนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสามปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหกหมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำแก่เด็กอายุไม่เกินสิบห้าปี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงหกปีและปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงหนึ่งแสนสองหมื่นบาท

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำต่อคู่สมรสของตน โดยมีใช้เพื่อสำเร็จความใคร่ของผู้อื่น ผู้กระทำไม่มีความผิด

มาตรา ๙ ผู้ใดเป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือชักพาไปซึ่งบุคคลใดเพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณีแม้บุคคลนั้นจะยินยอมก็ตาม และไม่ว่าการกระทำต่าง ๆ อันประกอบเป็นความผิดนั้นจะได้กระทำให้ภายในหรือนอกราชอาณาจักร ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปีและปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำแก่บุคคลอายุกว่าสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปี ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสามแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสี่แสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง หรือวรรคสาม เป็นการกระทำโดยใช้อุบายหลอกลวง ชูเชิญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการใด ๆ ผู้กระทำต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง วรรคสอง หรือวรรคสาม หนึ่งในสาม แล้วแต่กรณี

ผู้ใดเพื่อให้มีการกระทำการค้าประเวณี รับตัวบุคคลซึ่งตนรู้ว่ามีผู้จัดหา ล่อไป หรือชักพาไปตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม หรือวรรคสี่ หรือสนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าว ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม หรือวรรคสี่ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๐ ผู้ใดเป็นบิดา มารดา หรือผู้ปกครองของบุคคลซึ่งมีอายุยังไม่เกินสิบแปดปีรู้ว่ามีกระทำความผิดตามมาตรา ๙ วรรคสอง วรรคสาม หรือวรรคสี่ ต่อผู้อยู่ในความปกครองของตน และมีส่วนร่วมรู้เห็นเป็นใจให้มีการกระทำความผิดนั้น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาทถึงสี่แสนบาท

มาตรา ๑๑ ผู้ใดเป็นเจ้าของกิจการการค้าประเวณี ผู้ดูแล หรือผู้จัดการกิจการการค้าประเวณีหรือสถานการค้าประเวณี หรือเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการค้าประเวณีในสถานการค้าประเวณี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปีและปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงสามแสนบาท

ถ้ากิจการหรือสถานการค้าประเวณีตามวรรคหนึ่งมีบุคคลซึ่งมีอายุกว่าสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปีทำการค้าประเวณีอยู่ด้วย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปีและปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสามแสนบาท

ถ้ากิจการหรือสถานการณ์ค้าประเวณีตามวรรคหนึ่งมีเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีทำการค้าประเวณีอยู่ด้วย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสี่แสนบาท

มาตรา ๑๒ ผู้ใดหน่วงเหนี่ยว กักขัง กระทำด้วยประการใดให้ผู้อื่นปราศจากเสรีภาพในร่างกายหรือทำร้ายร่างกาย หรือขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ ว่าจะใช้กำลังประทุษร้ายผู้อื่นเพื่อข่มขืนใจให้ผู้อื่นนั้นกระทำการค้าประเวณี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสี่แสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำ

(๑) ได้รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต

(๒) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

ผู้ใดสนับสนุนในการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี

ถ้าผู้กระทำความผิดหรือผู้สนับสนุนการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเจ้าหน้าที่ในสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่สามแสนบาทถึงสี่แสนบาท

มาตรา ๑๓ ถ้าบิดา มารดา หรือผู้ปกครองของผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๕ มาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ มีส่วนร่วมรู้เห็นเป็นใจให้บุคคลผู้อยู่ในความปกครอง กระทำการค้าประเวณี เมื่อคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพมีคำขอ ให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลให้ถอนอำนาจปกครองของบิดามารดา หรือผู้ปกครองของผู้นั้นเสีย และแต่งตั้งผู้ปกครองแทนบิดา มารดา หรือผู้ปกครองนั้น

ในกรณีที่ศาลจะตั้งผู้ปกครองตามวรรคหนึ่ง และศาลเห็นว่าไม่มีผู้เหมาะสมที่จะปกครองผู้กระทำความผิด ศาลจะตั้งผู้อำนวยการสถานแรกรับหรือผู้อำนวยการสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพที่ผู้กระทำความผิดนั้นอยู่ในเขตอำนาจเป็นผู้ปกครองของผู้กระทำความผิดก็ได้

ให้นำบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เกี่ยวกับการตั้งผู้ปกครองมาใช้บังคับกับการตั้งผู้ปกครองตามมาตรานี้ด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ ให้มีคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ เรียกโดยย่อว่า

ก.ค.อ. ประกอบด้วยปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมการจัดหางาน อธิบดีกรมการพัฒนาชุมชน อธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน อธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อ อธิบดีกรมตำรวจ อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน อธิบดีกรมสามัญศึกษา อธิบดีกรมอาชีวศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ หรือ

รองอธิบดีหรือรองเลขาธิการซึ่งอธิบดีหรือเลขาธิการดังกล่าวข้างต้นมอบหมาย ผู้แทนศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง ผู้แทนคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินเจ็ดคน เป็นกรรมการ ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ประธานกรรมการแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกินสองคน

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งต้องเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณี และอย่างน้อยห้าคนให้แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งดำเนินงานในองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องในด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณี

มาตรา ๑๕ ให้ ก.ค.อ. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ค้าประเวณี

(๒) ประสานแผนงาน โครงการ ระบบงาน และกำหนดแนวทางปฏิบัติร่วมกันกับส่วนราชการและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี

(๓) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการปรับปรุงการปฏิบัติราชการหรือแผนงานของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในเรื่องที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี

(๔) เสนอแนะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และการจัดตั้งสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพของทางราชการ

(๕) เสนอแนะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการดำเนินการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ

(๖) เสนอแนะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการปฏิบัติตามมาตรา ๒๖

(๗) เสนอแนะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการวางระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งเกี่ยวกับการดำเนินงานของสถานแรกรับและสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ

(๘) วางระเบียบเกี่ยวกับการรับตัวและดูแลผู้ถูกควบคุมตามมาตรา ๓๒

(๙) วางระเบียบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการส่งตัวบุคคลไปยังสถานแรกรับและสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ ตลอดจนการกำหนดระยะเวลาในการรับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพในสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ

(๑๐) ดำเนินการอื่นในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๖ ให้มีคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพประจำจังหวัด เรียกโดยย่อว่า ก.ค.อ. จังหวัด ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดหรือรองผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งผู้ว่า

ราชการจังหวัดมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ ปลัดจังหวัดหรือผู้แทน จัดหางานจังหวัดหรือผู้แทน หัวหน้าตำรวจจังหวัดหรือผู้แทน พัฒนาการจังหวัดหรือผู้แทน ศึกษาธิการจังหวัดหรือผู้แทน สามัญศึกษาจังหวัดหรือผู้แทน ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดหรือผู้แทน ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดหรือผู้แทน สาธารณสุขจังหวัดหรือผู้แทน แรงงาน และสวัสดิการสังคมจังหวัดหรือผู้แทน อัยการจังหวัดหรือผู้แทน และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งไม่เกินเจ็ดคน เป็นกรรมการ และให้ประชาสงเคราะห์จังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งต้องเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณี และอย่างน้อยห้าคนให้แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งดำเนินงานในองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องในด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณี

มาตรา ๑๗ ให้ ก.ค.อ. จังหวัดมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นศูนย์กลางในการประสานงานระหว่างภาครัฐบาลและภาคเอกชน ทั้งในด้านข้อมูล ทรัพยากร และการปฏิบัติงานในการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีของจังหวัด
- (๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการปฏิบัติงานในการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีทั้งของภาครัฐบาลและภาคเอกชนในพื้นที่ของจังหวัด
- (๓) พิจารณาเสนอแนะต่อ ก.ค.อ. เพื่อแก้ไขปรับปรุง หรือวางระเบียบข้อบังคับ และคำสั่งที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีของจังหวัด
- (๔) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่ ก.ค.อ. มอบหมาย

มาตรา ๑๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้แต่ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

มาตรา ๑๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งมีอำนาจแต่งตั้ง แล้วแต่กรณี ให้ออก
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือ
- (๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระและมีการแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทน ให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทน อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งตนแทน

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งครบวาระแล้ว แต่ยังไม่ได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่

มาตรา ๒๒ การประชุมของ ก.ค.อ. หรือ ก.ค.อ. จังหวัด ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมมีสิทธิออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียเป็นการส่วนตัวในเรื่องใดกรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนในเรื่องนั้น

มาตรา ๒๓ ก.ค.อ. หรือ ก.ค.อ. จังหวัด จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ ก.ค.อ. หรือ ก.ค.อ. จังหวัดมอบหมายก็ได้ และให้นำมาตรา ๒๒ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะอนุกรรมการด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๒๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ ก.ค.อ. หรือ ก.ค.อ. จังหวัด หรือคณะอนุกรรมการที่ ก.ค.อ. หรือ ก.ค.อ. จังหวัดมอบหมายมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามความจำเป็น

มาตรา ๒๕ ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพขึ้นในกรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม และให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบในงานธุรการของ ก.ค.อ.

(๒) ประสานงานและร่วมมือกับส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และเอกชนที่

เกี่ยวข้องในการดำเนินงานเกี่ยวกับการคุ้มครอง การพัฒนาอาชีพ และการป้องกันและปราบปราม การค้าประเวณี

(๓) จัดให้มีการฝึกอบรมและพัฒนาอาชีพ

(๔) ส่งเสริมอาชีพและจัดหางานให้แก่ผู้ซึ่งได้รับการฝึกอบรมและพัฒนาอาชีพ

ตาม (๓)

(๕) รวบรวมผลการวิเคราะห์ วิจัย ดำเนินการ ติดตาม และประเมินผลการ ปฏิบัติตามนโยบาย แผนงานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐและ เอกชนที่เกี่ยวข้อง แล้วรายงานผลให้ ก.ค.อ. ทราบ

(๖) ปฏิบัติตามมติของ ก.ค.อ. หรือตามที่ ก.ค.อ. มอบหมาย

มาตรา ๒๖ มูลนิธิ สมาคม หรือสถาบันอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ ประสงค์จะจัดตั้งสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อื่นคำ ขออนุญาตต่ออธิบดี

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๗ เมื่ออธิบดีอนุญาตให้ตั้งสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนา อาชีพแล้วให้ดำเนินการตามมาตรา ๒๘

ในกรณีที่อธิบดีไม่อนุญาต ให้ผู้ขออนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรี ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่อนุญาต

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๒๘ ให้อธิบดีกำหนดท้องที่ที่อยู่ในเขตรับผิดชอบของสถานแรกรับหรือ สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพที่จัดตั้งขึ้น โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร อธิบดีอาจเปลี่ยนแปลงท้องที่ที่อยู่ในเขตรับผิดชอบ ของสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพก็ได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๙ เมื่อปรากฏว่ามูลนิธิ สมาคม หรือสถาบันอื่นที่ได้รับอนุญาตตาม มาตรา ๒๖ ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับของทางราชการ ให้อธิบดีมี อำนาจสั่งเป็นหนังสือให้มูลนิธิ สมาคม หรือสถาบันอื่นดังกล่าวระงับการกระทำ ปรับปรุง แก้ไข หรือปฏิบัติให้ถูกต้องตามที่แจ้งไปภายในเวลาที่กำหนด

ในกรณีที่มูลนิธิ สมาคม หรือสถาบันอื่นไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติตามคำสั่งแต่ไม่ ทนภายในเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่งโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้พนักงาน เจ้าหน้าที่เข้ากระทำการแทนเพื่อให้เป็นไปตามคำสั่งนั้นได้ และให้มูลนิธิ สมาคม หรือสถาบันอื่น นั้นเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการนี้

ค่าใช้จ่ายตามวรรคสอง ให้หมายความรวมถึงค่าใช้จ่ายตามความจำเป็นและสมควรตามที่อธิบดีกำหนด

ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าไม่อาจกระทำการตามวรรคสองได้ หรือแม้ว่าจะได้กระทำตามวรรคสองแล้วก็ตาม แต่มูลนิธิ สมาคม หรือสถาบันอื่นนั้นก็ยังไมอาจดำเนินกิจการต่อไปได้เอง หรือถ้าจะให้ดำเนินการต่อไปอาจเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่ผู้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพที่อยู่ในสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพดังกล่าว ให้เสนออธิบดีเพื่อพิจารณาสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ในกรณีที่การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย หรือระเบียบข้อบังคับของทางราชการเป็นความผิดร้ายแรงที่อธิบดีเห็นว่าไม่สมควรสั่งการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองเสียก่อน ก็ให้อธิบดีมีอำนาจพิจารณาสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้

มาตรา ๓๐ มูลนิธิ สมาคม หรือสถาบันอื่นที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๖ ซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๙ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตต่อรัฐมนตรีเป็นหนังสือภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต และในระหว่างรอการวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้ดำเนินการต่อไปได้

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่รัฐมนตรีมีคำวินิจฉัยเป็นที่สุดให้เพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่โดยได้รับอนุมัติจากอธิบดีดำเนินการส่งผู้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพไปยังสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพอื่น

ในกรณีที่ส่งผู้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพไปยังสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพของมูลนิธิ สมาคม หรือสถาบันอื่น ต้องได้รับความยินยอมจากสถานแรกรับ หรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพนั้นด้วย

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่ต้องมีการควบคุมตัวผู้ต้องหาหรือจำเลยในความผิดตามมาตรา ๕ หรือมาตรา ๖ ในระหว่างการสอบสวนของพนักงานสอบสวน หรือในระหว่างการพิจารณาคดีของศาล ให้กระทำได้ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง แต่ให้ควบคุมตัวผู้ต้องหาหรือจำเลยนั้นไว้ต่างหากจากผู้ต้องหาหรือจำเลยอื่น หรือจะขอให้กรมประชาสงเคราะห์เป็นผู้ดูแลผู้ถูกควบคุมตามระเบียบที่ ก.ค.อ. กำหนดก็ได้

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๕ หรือมาตรา ๖ เป็นบุคคลอายุยังไม่เกินสิบแปดปี และไม่ปรากฏว่าต้องหาหรืออยู่ในระหว่างถูกดำเนินคดีในความผิดฐานอื่นซึ่งเป็นความผิดที่มีโทษจำคุก หรือต้องคำพิพากษาให้จำคุก ให้พนักงานสอบสวนในกรณีที่ได้เปรียบเทียบคดีแล้วแจ้งกรมประชาสงเคราะห์เพื่อดำเนินการจัดส่งตัวผู้นั้นไปเพื่อรับการดูแลในสถานแรกรับที่มีเขตรับผิดชอบ

กรณีตามวรรคหนึ่งหากเป็นบุคคลอายุกว่าสิบแปดปี ถ้าบุคคลนั้นประสงค์ที่จะได้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพในสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ ให้พนักงานสอบสวนแจ้งกรมประชาสงเคราะห์เพื่อดำเนินการจัดส่งตัวผู้นั้นไปเพื่อรับการดูแลในสถานแรกรับที่มีเขตรับผิดชอบ

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๕ มาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ เป็นบุคคลอายุยังไม่เกินสิบแปดปี เมื่อศาลได้พิจารณาถึงประวัติความประพฤติ สถิติปัญญา การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต อาชีพ และสิ่งแวดล้อมของผู้นั้นแล้วเห็นว่าไม่สมควรพิพากษาลงโทษแต่ควรให้ผู้กระทำความผิดได้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพแทนการลงโทษก็ให้กรมประชาสงเคราะห์รับตัวผู้กระทำความผิดเพื่อดำเนินการจัดส่งตัวผู้นั้นไปเพื่อรับการดูแลในสถานแรกรับที่มีเขตรับผิดชอบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา

กรณีตามวรรคหนึ่งหากเป็นบุคคลอายุกว่าสิบแปดปี ถ้าบุคคลนั้นประสงค์ที่จะได้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพในสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ และศาลเห็นสมควรให้กรมประชาสงเคราะห์รับตัวผู้กระทำความผิดเพื่อดำเนินการจัดส่งตัวผู้นั้นไปเพื่อรับการดูแลในสถานแรกรับที่มีเขตรับผิดชอบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา

ในกรณีที่ศาลพิพากษาลงโทษผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง และศาลเห็นสมควรให้ผู้กระทำความผิดรับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพก็ให้กรมประชาสงเคราะห์รับตัวผู้กระทำความผิดเพื่อดำเนินการจัดส่งตัวผู้นั้นไปเพื่อรับการดูแลในสถานแรกรับที่มีเขตรับผิดชอบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา และให้ผู้กระทำความผิดอยู่ในความควบคุมของสถานแรกรับและสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ

มิให้นับระยะเวลาที่ควบคุมตัวผู้กระทำความผิดตามวรรคสามเข้าในกำหนดระยะเวลาที่อยู่ในความดูแลของสถานแรกรับและระยะเวลาที่รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพของสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ

หลักเกณฑ์และวิธีการรับตัวผู้กระทำความผิดจากศาลเพื่อดำเนินการจัดส่งตัวผู้นั้นไปเพื่อรับการดูแลในสถานแรกรับที่มีเขตรับผิดชอบ ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด โดยความเห็นชอบของ ก.ค.อ.

มาตรา ๓๕ ให้สถานแรกรับพิจารณาบุคลิกภาพ พื้นฐานการศึกษาอบรม สาเหตุการกระทำความผิด และทดสอบแนวถนัด แล้วพิจารณาจัดส่งตัวผู้ผู้อยู่ในความดูแลตามมาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๓๔ ไปยังสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพที่เหมาะสมเพื่อให้การคุ้มครองและพัฒนาอาชีพภายในระยะเวลาตามระเบียบที่ ก.ค.อ. กำหนดแต่ต้องไม่เกินหกเดือนนับแต่วันที่รับตัวผู้นั้นไว้

ภายใต้บังคับมาตรา ๓๔ วรรคสาม ในกรณีที่สถานแรกรับพิจารณาแล้วเห็นว่ายังไม่มีความจำเป็นจะต้องส่งผู้นั้นไปรับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพจะไม่ส่งตัวผู้นั้นไปยังสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ค.อ. กำหนด

มาตรา ๓๖ หลักเกณฑ์และวิธีการส่งตัวบุคคลไปเพื่อรับการดูแลในสถานแรกรับ ตามมาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔ และการส่งตัวไปเพื่อรับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพในสถาน คุ้มครองและพัฒนาอาชีพตามมาตรา ๓๕ ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ค.อ.กำหนด

มาตรา ๓๗ ผู้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพต้องอยู่รับการคุ้มครองและ พัฒนาอาชีพในสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพตามระเบียบที่ ก.ค.อ. กำหนดเป็นเวลาไม่เกิน สองปีนับแต่วันที่สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพรับตัวไว้

มาตรา ๓๘ ในระหว่างที่รับการดูแลในสถานแรกรับหรือรับการคุ้มครองและ พัฒนาอาชีพในสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ ถ้าผู้ใดหลบหนีออกนอกสถานแรกรับ หรือสถาน คุ้มครองและพัฒนาอาชีพ ให้เจ้าหน้าที่ของสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพมี อำนาจหน้าที่ออกติดตามตัวผู้นั้นเพื่อส่งตัวกลับไปยังสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนา อาชีพได้ แล้วแต่กรณี ในการนี้ สถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพจะร้องขอให้ เจ้าหน้าที่ตำรวจช่วยดำเนินการให้ด้วยก็ได้

เมื่อบุคคลใดได้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพครบกำหนดเวลาแล้วให้ เจ้าหน้าที่ของสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพดำเนินการจัดส่งบุคคลนั้นกลับไป ยังถิ่นที่อยู่หรือภูมิลำเนาของผู้นั้น เว้นแต่ ก.ค.อ. เห็นสมควรจะดำเนินการเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๓๙ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการในเวลากลางวันและ กลางคืน เพื่อตรวจตราการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) นำผู้ถูกล่อลวงหรือถูกบังคับให้ทำการค้าประเวณีซึ่งยินยอมให้นำตัวไปรับ การคุ้มครองและพัฒนาอาชีพส่งพนักงานสอบสวนเพื่อพิจารณาดำเนินการหาตัวผู้กระทำความผิด มาดำเนินการต่อไป ทั้งนี้ โดยให้นำความในมาตรา ๓๓ มาใช้บังคับกับการส่งตัวผู้ค้าประเวณีไป รับการดูแลในสถานแรกรับด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๔๐ ให้กรรมการ อนุกรรมการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม พระราชบัญญัตินี้เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๔๑ ผู้ใดฝ่าฝืนไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติตาม มาตรา ๓๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๒ ในระหว่างที่ยังมิได้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองและ พัฒนาอาชีพ ให้กรมประชาสงเคราะห์มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๒๕

มาตรา ๔๓ ให้สถานสงเคราะห์ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติปรมการคำ
ประเวณี พ.ศ. ๒๕๐๓ เป็นสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้รับการสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัติปรมการคำประเวณี พ.ศ. ๒๕๐๓ ซึ่ง
ยังคงรับการสงเคราะห์อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ
ต่อไปจนกว่าจะครบระยะเวลาที่อธิบดีได้กำหนดไว้

มาตรา ๔๔ บรรดาประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งที่ออกตาม
พระราชบัญญัติปรมการคำประเวณี พ.ศ. ๒๕๐๓ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้ง
กับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้จนกว่าจะมีประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งที่ออกตาม
พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมรักษาการ
ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวง และประกาศ
เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้
บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

บรรหาร ศิลปอาชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติปราชัยการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๐๓ ได้ประกาศใช้บังคับมาเป็นเวลานาน บทบัญญัติที่มีอยู่โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทกำหนดโทษไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน และโดยที่การค้าประเวณีมีสาเหตุสำคัญมาจากสภาพเศรษฐกิจและสังคม ผู้กระทำการค้าประเวณีส่วนมากเป็นผู้ซึ่งด้อยสติปัญญาและการศึกษา สมควรลดโทษผู้กระทำการค้าประเวณี และเปิดโอกาสให้บุคคลเหล่านั้นได้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ ไม่ว่าจะเป็นการให้การอบรมฟื้นฟูจิตใจ การบำบัดรักษาโรค การฝึกอบรมและพัฒนาอาชีพตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิตและในขณะเดียวกันเพื่อเป็นการปราบปรามการค้าประเวณีและเพื่อคุ้มครองบุคคลโดยเฉพาะเด็กและเยาวชนที่อาจถูกล่อลวงหรือชักพาไปเพื่อการค้าประเวณี สมควรกำหนดโทษบุคคลซึ่งกระทำความผิดในสถานการค้าประเวณี บุคคลซึ่งหารายได้จากการค้าประเวณีของเด็กและเยาวชน และบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ซึ่งมีส่วนร่วมรู้เห็นเป็นใจในการจัดหาผู้อยู่ในความปกครอง ไปเพื่อการค้าประเวณีกับให้อำนาจศาลที่จะถอนอำนาจปกครองของบิดา มารดา หรือผู้ปกครองของผู้กระทำความผิดซึ่งเป็นเด็กเพราะเหตุที่มีส่วนร่วมรู้เห็นเป็นใจให้ผู้อยู่ในความปกครองกระทำการค้าประเวณี นอกจากนั้น ในปัจจุบันปรากฏว่าได้มีการโฆษณาชักชวนหรือแนะนำตัวทางสื่อมวลชนในลักษณะที่เห็นได้ว่าเป็นการเรียกร้องการติดต่อในการค้าประเวณีกันอย่างแพร่หลาย สมควรกำหนดให้การกระทำดังกล่าวเป็นความผิด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง

(พ.ศ. ๒๕๔๒)

ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี

พ.ศ. ๒๕๓๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๖ และมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ มุลินิธิหรือสมาคมที่ประสงค์จะจัดตั้งสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ ให้ยื่นคำขออนุญาตตามแบบ ปคณ.๑ ท้ายกฎกระทรวงนี้ พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

- (๑) ภาพถ่ายหนังสือจัดตั้งมุลินิธิหรือสมาคม และวัตถุประสงค์ของมุลินิธิหรือสมาคม
- (๒) หลักฐานแสดงว่าผู้ยื่นคำขอเป็นผู้มีอำนาจกระทำการแทนมุลินิธิหรือสมาคม
- (๓) แผนผังโดยสังเขปแสดงสถานที่ตั้งของสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ
- (๔) เอกสารแสดงฐานะทางการเงินของมุลินิธิหรือสมาคม

ข้อ ๒ สถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพที่ขอจัดตั้งตามข้อ ๑ จะต้องมีวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณี และต้องจัดให้มีผู้อำนวยการสถานแรกรับหรือผู้อำนวยการสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ ซึ่งเป็นผู้มีคุณสมบัติที่กำหนดตามข้อ ๖ เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินงาน รวมทั้งจัดให้มีเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๘

ข้อ ๓ การยื่นคำขออนุญาตตามข้อ ๑ ให้ยื่น ณ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพในกรณีที่สถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร หรือสำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัดในกรณีที่สถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพตั้งอยู่ในเขตจังหวัดนั้น

ข้อ ๔ เมื่อได้รับคำขออนุญาตพร้อมเอกสารและหลักฐานตามข้อ ๑ แล้ว ให้ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพหรือประชาสงเคราะห์จังหวัดแล้วแต่กรณี ดำเนินการดังนี้

- (๑) ตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารและหลักฐาน
- (๒) ตรวจสอบสถานที่ตั้งของสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ โดยให้พิจารณาตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อ ๗
- (๓) ส่งคำขออนุญาต เอกสารและหลักฐาน และรายงานการตรวจสอบสถานที่ตั้งของสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ ไปให้อธิบดีภายในสิบวันนับแต่วันที่รับ

คำขออนุญาตพร้อมเอกสารและหลักฐานที่ครบถ้วนถูกต้อง

ข้อ ๕ เมื่ออธิบดีพิจารณาเห็นสมควรอนุญาต ให้ออกใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาน
แรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ ตามแบบ ปคณ.๒ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๖ ผู้อำนวยการสถานแรกรับและผู้อำนวยการสถานคุ้มครองและพัฒนา
อาชีพ ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (๑) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปีบริบูรณ์
- (๒) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า
- (๓) มีความรู้ ความเข้าใจ และมีประสบการณ์เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไข

ปัญหา

การค้าประเวณี

- (๔) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
- (๕) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๖) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๗) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษ
สำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๘) ไม่เป็นผู้เจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อน โรคเอดส์ วัณโรคในระยะอันตราย

โรคเท้าช้างในระยะที่ปรากฏอาการเป็นที่รังเกียจแก่สังคม โรคพิษสุราเรื้อรัง หรือติดยาเสพติด

ข้อ ๗ สถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพต้องจัดให้มีห้องนอน
ห้องพยาบาล ห้องต้อนรับผู้มาเยี่ยมเยียน ห้องอาหาร ห้องน้ำ และส้วม แยกเป็นสัดส่วนไม่ปะปน
กัน โดยให้มีช่องแสงสว่างและช่องระบายอากาศอย่างเพียงพอ และต้องมีสัญลักษณ์ดังต่อไปนี้
อีกด้วย คือ

(๑) ห้องนอนต้องมีเนื้อที่ไม่น้อยกว่า ๙.๐๐ ตารางเมตร โดยมีส่วนกว้าง
ไม่น้อยกว่า ๒.๕๐ เมตร และต้องมีเนื้อที่ไม่น้อยกว่า ๔.๐๐ ตารางเมตร ต่อผู้อยู่ในความดูแล
หรือผู้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพหนึ่งคน

(๒) ห้องพยาบาล ห้องต้อนรับผู้มาเยี่ยมเยียนและห้องอาหารต้องมีเนื้อที่แต่ละห้อง
ไม่น้อยกว่า ๙.๐๐ ตารางเมตร

(๓) ห้องน้ำและส้วมต้องมีไม่น้อยกว่าอย่างละหนึ่งที่ต่อผู้อยู่ในความดูแลหรือ
ผู้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพไม่เกินสิบคน

ข้อ ๘ สถานแรกรับและสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพต้องจัดให้มีบริการ
ดังต่อไปนี้

- (๑) อาหาร ที่พัก เครื่องนุ่งห่ม และของใช้ส่วนตัวที่จำเป็น
- (๒) ผู้ดูแลที่มีจำนวนเพียงพอแก่ผู้อยู่ในความดูแลหรือผู้รับการคุ้มครองและ
พัฒนาอาชีพโดยให้มีคุณสมบัติที่เหมาะสมกับภารกิจ
- (๓) การตรวจรักษาโรคหรือบริการทางการแพทย์
- (๔) ที่พักโดยเฉพาะสำหรับผู้ที่เป็นโรคติดต่อร้ายแรง

(๕) บริการด้านสังคมสงเคราะห์ จิตวิทยา หรือการฟื้นฟูสภาพจิตใจ

(๖) กิจกรรมหรือนันทนาการตามความเหมาะสม

ข้อ ๙ สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพต้องจัดให้มีบริการเพิ่มเติมจากข้อ ๘ ดังต่อไปนี้

(๑) การศึกษาประเภทสามัญหรือวิชาชีพตามหลักสูตรที่ทางราชการรับรอง ตามความเหมาะสมแก่สติปัญญาและความถนัดของผู้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ

(๒) การจัดหางานอาชีพให้ทำตามความเหมาะสมและความถนัดของผู้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ

(๓) การจัดส่งกลับถิ่นที่อยู่หรือภูมิลำเนา

(๔) การสอดส่อง ติดตาม และให้คำแนะนำปรึกษาหรือช่วยเหลือแก่ผู้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพซึ่งออกจากสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพไปแล้ว

ข้อ ๑๐ สถานแรกรับและสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ ต้องจัดให้มีทะเบียนประวัติ และทะเบียนรับและจำหน่ายของผู้อยู่ในความดูแลหรือผู้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพแล้วแต่กรณี ตามแบบที่อธิบดีกำหนด

ข้อ ๑๑ ใบอนุญาตให้จัดตั้งสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ ต้องแสดงไว้ ณ ที่เปิดเผยให้เห็นได้ง่ายในสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ

ข้อ ๑๒ ให้มีป้ายชื่อสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพเป็นภาษาไทย ขนาดใหญ่พอเห็นได้ในระยะอันสมควร ติดไว้ ณ สถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพในที่เปิดเผยและเห็นได้ชัดเจนจากภายนอกอาคาร

ข้อ ๑๓ ห้ามมิให้สถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพเรียกเก็บค่าบริการ ค่าใช้จ่าย หรือเงินอื่นใดจากผู้อยู่ในความดูแลหรือผู้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ

ข้อ ๑๔ เมื่อมีการตัดแปลงหรือต่อเติมอาคาร หรือขยายสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ ให้มูลนิธิหรือสมาคมที่ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งแจ้งเป็นหนังสือต่ออธิบดีล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนมีการตัดแปลงหรือต่อเติมอาคาร หรือขยายสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๕ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงผู้อำนวยการสถานแรกรับหรือผู้อำนวยการสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ หรือเมื่อมีการเลิกดำเนินกิจการสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ ให้มูลนิธิหรือสมาคมที่ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งแจ้งเป็นหนังสือต่ออธิบดีล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนมีการเปลี่ยนแปลงผู้อำนวยการ หรือไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อนมีการเลิกดำเนินการ แล้วแต่กรณี

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๒

สมพงษ์ อมรวิวัฒน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙ บัญญัติให้การขออนุญาตและการอนุญาตให้จัดตั้งสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม
เรื่อง กำหนดแบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมจึงกำหนดแบบบัตรและการออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้มีสีขาว ขนาดและลักษณะตามแบบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๒ ให้อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์เป็นผู้ออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในเขตกรุงเทพมหานครและปฏิบัติหน้าที่ที่วาระอาณาจักรและผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในเขตจังหวัดที่ตนรับผิดชอบ

ข้อ ๓ ให้ผู้ซึ่งได้รับคำสั่งแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ ทำคำขอมีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่พร้อมแนบรูปถ่ายจำนวนสองรูป ยื่นต่ออธิบดีกรมประชาสงเคราะห์หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณีโดยผ่านผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น

ข้อ ๔ คำขอตตามข้อ ๓ ให้เป็นไปตามแบบแนบท้ายประกาศนี้

รูปถ่ายตามข้อ ๓ ให้ใช้รูปถ่ายที่ถ่ายไม่เกินหกเดือนก่อนวันยื่นคำขอมีบัตรประจำตัวขนาด ๒.๕ (๓ เซนติเมตร ครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก แต่งเครื่องแบบปฏิบัติราชการหรือเครื่องแบบพิธีการ

ข้อ ๕ บัตรประจำตัวตามประกาศนี้ให้ใช้ได้สองปีนับแต่วันออกบัตร

ข้อ ๖ เมื่อได้ออกบัตรประจำตัวให้แก่ผู้ใด ให้ผู้ออกบัตรประจำตัวจัดให้มีสำเนาข้อความและรายการแบบบัตรประจำตัวซึ่งติดรูปถ่ายผู้นั้นไว้ด้วยหนึ่งฉบับและให้เก็บไว้เป็นหลักฐานที่กรมประชาสงเคราะห์หรือสำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัดแล้วแต่กรณี

ข้อ ๗ การออกบัตรประจำตัวในกรณีที่บัตรประจำตัวหมดอายุ สูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญหรือผู้ถือบัตรประจำตัวได้เลื่อนระดับหรือย้ายสังกัด ให้นำความใน ข้อ ๑ ข้อ ๒

ข้อ ๓ ข้อ ๔ ข้อ ๕ และข้อ ๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๘ ผู้ใดได้รับบัตรประจำตัวใหม่ หรือผู้ถือบัตรไม่มีสิทธิใช้บัตรประจำตัวนั้นต่อไป ให้คืนบัตรต่ออธิบดีกรมประชาสงเคราะห์หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณีภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับบัตรประจำตัวใหม่ หรือไม่มีสิทธิใช้บัตรประจำตัวนั้น

ประกาศ ณ วันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๐

ทศพร มุลศาสตร์สาทร

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

หน้า ๔๗

เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๑ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒ มกราคม ๒๕๕๐

ประกาศกรมประชาสัมพันธ์

เรื่อง กำหนดท้องที่ที่อยู่ในเขตรับผิดชอบของสถานแรกรับ
และสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ำประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๕ อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์จึงออกประกาศกำหนดเขตรับผิดชอบของสถานแรกรับ และสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ ไว้ดังต่อไปนี้

๑. สถานแรกรับบ้านเกร็ดตระการ และสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพบ้านเกร็ดตระการ จังหวัดนนทบุรี มีเขตท้องที่รับผิดชอบทุกจังหวัดในภาคกลางและภาคใต้
๒. สถานแรกรับบ้านนารีสวัสดิ์ และสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพบ้านนารีสวัสดิ์ จังหวัดนครราชสีมา มีเขตท้องที่รับผิดชอบทุกจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
๓. สถานแรกรับบ้านสองแคว และสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพบ้านสองแคว จังหวัดพิษณุโลก มีเขตท้องที่รับผิดชอบทุกจังหวัดในภาคเหนือ
๔. สถานแรกรับ และสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ (ชาย) จังหวัดระยอง มีเขตท้องที่รับผิดชอบทุกจังหวัดที่วราชอาณาจักร

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

อำพล สิงห์โกวินท์

อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์

ระเบียบคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ
ว่าด้วยวิธีการส่งตัวบุคคลไปยังสถานแรกรับและสถานคุ้มครอง
และพัฒนาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ (๙) และมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙ คณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ ออกระเบียบว่าด้วยวิธีการส่งตัวบุคคลไปยังสถานแรกรับและสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพว่าด้วยวิธีการส่งตัวบุคคลไปยังสถานแรกรับและสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๐"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งอื่นใดที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในกรณีผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๕ หรือมาตรา ๖ เป็นบุคคลอายุยังไม่เกินสิบแปดปีและไม่ปรากฏว่าบุคคลดังกล่าวต้องหาหรืออยู่ในระหว่างถูกดำเนินคดีในความผิดฐานอื่นซึ่งเป็นความผิดที่มีโทษจำคุก หรือต้องคำพิพากษาให้จำคุก ให้พนักงานสอบสวนในกรณีที่ได้เปรียบเทียบคดีแล้ว แจ้งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพหรือสำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัด โดยประสานกับพนักงานสอบสวนในการส่งตัวบุคคลไปยังสถานแรกรับในเขตที่มีความรับผิดชอบโดยไม่ชักช้า

ในกรณีที่บุคคลนั้นอายุกว่าสิบแปดปี ซึ่งประสงค์จะได้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพในสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับ

ข้อ ๕ ในกรณีที่บุคคลกระทำความผิดตามมาตรา ๗ ซึ่งพนักงานสอบสวนไม่สามารถเปรียบเทียบคดีได้ หรือกรณีตามมาตรา ๓๔ ซึ่งผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๕ มาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ ปฏิเสธข้อกล่าวหา ก่อนวันที่พนักงานสอบสวนส่งสำนวนไปยังพนักงานอัยการ ให้พนักงานสอบสวนแจ้งการจับกุมโดยเร่งด่วนไปยังอธิบดีกรมประชาสงเคราะห์สำหรับคดีที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร หรือไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับคดีที่เกิดขึ้นในส่วนภูมิภาค

ข้อ ๖ เมื่ออธิบดีกรมประชาสงเคราะห์หรือผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับแจ้งผลการจับกุมแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพหรือสำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัดประสานงานพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี เพื่อขอทราบผลการดำเนินคดีโดยเร่งด่วน

ข้อ ๗ เมื่ออธิบดีกรมประชาสงเคราะห์หรือผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับทราบคำพิพากษาของศาลอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา ๓๔ แล้ว ให้เจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ หรือสำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัดแจ้งเป็นหนังสือต่อพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณีขอรับตัวบุคคลผู้กระทำความผิดจากศาลนำส่งสถาน

แรกรับในเขตที่มีความรับผิดชอบทันที

ข้อ ๘ ค่าใช้จ่ายของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ส่งตัวผู้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ ไปยังสถานแรกรับ เช่น ค่าเช่าที่พัก ค่ายานพาหนะ และค่าเบี้ยเลี้ยง ให้เบิกเงินทตรงจ่ายจาก กรมประชาสงเคราะห์หรือสำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัด

ข้อ ๙ อัตราค่าเบี้ยเลี้ยงการเดินทางสำหรับผู้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ ค่าโดยสารรถไฟ หรือยานพาหนะ อื่น ๆ ชั้นต่ำสุด ยกเว้นค่าโดยสารเครื่องบิน ส่วนใบสำคัญคู่ จ่าย

เงินและรายงานการเดินทางให้รวบรวมขอเบิกไปยังสถานแรกรับนั้นโดยให้เบิกเงินทตรงจ่าย ตาม

ข้อ ๘

ข้อ ๑๐ เมื่อสถานแรกรับได้ดำเนินกระบวนการตามขั้นตอนแล้ว หากเห็นว่า จำเป็นจะต้องส่งผู้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ ไปยังสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพให้ เจ้าหน้าที่ของสถานแรกรับดำเนินการส่งตัวโดยมิชักช้า

ข้อ ๑๑ ในการส่งตัวผู้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพไปยังสถานแรกรับและ สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ ตามข้อ ๗ และข้อ ๑๐ ในกรณีจำเป็นจะขอความร่วมมือเจ้าหน้าที่ตำรวจช่วยควบคุมตัวก็ได้

ประกาศ ณ วันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

ผัน จันทรปาน

ปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

ประธานคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ

ระเบียบคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ
ว่าด้วยวิธีการรับตัวและดูแลผู้ถูกควบคุมตัว
พ.ศ. 2540

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 15(8) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 คณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพออกระเบียบว่าด้วยวิธีการรับตัวและดูแลผู้ถูกควบคุมตัวไว้ ดังนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า ระเบียบคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพว่าด้วยวิธีการรับตัวและดูแลผู้ถูกควบคุมตัว พ.ศ. 2540

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ในระเบียบนี้

ผู้อำนวยการ หมายความว่า ผู้อำนวยการสถานแรกรับ และผู้อำนวยการสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ ที่จัดตั้งเป็นสถานที่ควบคุมตัว และให้หมายความรวมถึงผู้อำนวยการศูนย์สงเคราะห์และฝึกอาชีพผู้ปกครองสถานแรกรับและผู้ปกครองสถานสงเคราะห์ สังกัดกรมประชาสงเคราะห์ ที่จัดตั้งเป็นสถานที่ควบคุมตัวด้วย

ข้อ 4 เมื่อมีการจับกุมผู้ต้องหาว่ากระทำความผิดตามมาตรา 5 หรือมาตรา 6 ให้พนักงานสอบสวนควบคุมตัวผู้ต้องหาในระหว่างการสอบสวนได้โดยให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงแต่ให้ควบคุมตัวผู้ต้องหาไว้ต่างหากจากผู้ต้องหาอื่น ในกรณีนี้พนักงานสอบสวนอาจขอให้กรมประชาสงเคราะห์เป็นผู้ดูแลผู้ต้องหาแทน โดยให้พนักงานสอบสวนประสานงานกับกรมประชาสงเคราะห์หรือสำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัดเพื่อส่งตัวบุคคลดังกล่าวไปยังสถานแรกรับในเขตที่มีความรับผิดชอบหรือสถานที่ควบคุมตัวตามรายชื่อท้ายระเบียบนี้ก็ได้

การส่งตัวผู้ต้องหาให้พนักงานสอบสวนแจ้งเป็นหนังสือโดยมีรายละเอียดของบุคคลนั้น ได้แก่ ชื่อ ชื่อสกุล อายุ ภูมิลำเนา และข้อหาของผู้ต้องหาให้ผู้อำนวยการทราบ

ในกรณีที่มีความจำเป็นจะต้องส่งตัวผู้ต้องหาออกเวลาทำการให้พนักงานสอบสวนแจ้งเป็นการล่วงหน้า

ข้อ 5 คดีที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาล หากศาลเห็นสมควรให้กรมประชาสงเคราะห์เป็นผู้ดูแลจำเลยให้ปฏิบัติตามข้อ 4 โดยอนุโลม

ข้อ 6 ผู้อำนวยการต้องอำนวยความสะดวกและรับตัวผู้ถูกควบคุมตัวพร้อมหลักฐานในการส่งตัว

ข้อ 7 ให้ผู้อำนวยการจัดให้บุคคลผู้ถูกควบคุมตัวรับการดูแลในสถานที่ที่แตกต่างหากจากผู้รับการสงเคราะห์อื่นและให้จัดเจ้าหน้าที่ดูแลอย่างเคร่งครัด

ข้อ 8 ให้ผู้อำนวยการจัดทำรายงานการรับตัวผู้ถูกควบคุมตัวพร้อมหลักฐานในกรมประชาสงเคราะห์

ข้อ 9 ค่าใช้จ่ายของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ส่งตัวผู้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพไปยังสถาน

ข้อ 10 อัตราค่าเบี้ยเลี้ยงการเดินทางสำหรับผู้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพค่าโดยสารรถไฟหรือยานพาหนะอื่น ๆ ชั้นต่ำสุด ยกเว้นค่าโดยสารเครื่องบิน ส่วนใบสำคัญคู่จ่ายเงิน และรายงานการเดินทางให้รวบรวมขอเบิกไปยังสถานแรกนั้นโดยให้เบิกเงินทตรงจ่ายตามข้อ 9

ประกาศ ณ วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2540
ผัน จันทรปาน
ลัดกระทรงแรงงานและสวัสดิการสังคม
ประธานคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ

+-----+
รายชื่อสถานที่รับตัวผู้กระทำผิดชั่วคราว(เฉพาะหญิง) ในระหว่างสอบสวน และระหว่างการพิจารณาคดีของศาล 24 แห่ง

ภาคเหนือ จำนวน 4 แห่ง

การสัมมาอาชีพสงเคราะห์ 2 แห่ง

- ศูนย์สงเคราะห์และฝึกอาชีพสตรีจังหวัดเชียงราย จังหวัดเชียงราย

- ศูนย์สงเคราะห์และฝึกอาชีพสตรีภาคเหนือ จังหวัดลำปาง

กองสวัสดิการสงเคราะห์ 1 แห่ง

- สถานสงเคราะห์คนชราบ้านเขาบ่อแก้ว จังหวัดนครสวรรค์

กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น 1 แห่ง

- สถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

ภาคกลาง จำนวน 7 แห่ง

กองสัมมาอาชีพสงเคราะห์ 1 แห่ง

- ศูนย์ฝึกอาชีพเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดชลบุรี

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ครบ 36 พรรษา

กองสวัสดิการสงเคราะห์ 5 แห่ง

- สถานสงเคราะห์คนชราบ้านนครปฐม จังหวัดนครปฐม

- ศูนย์บริการผู้สูงอายุ จังหวัดลพบุรี

- สถานสงเคราะห์คนชราบ้านจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี

- สถานสงเคราะห์คนไร้ที่พึ่งกุ่มสะแก จังหวัดเพชรบุรี

- ศูนย์ฝึกอาชีพประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น 1 แห่ง

- สถานสงเคราะห์เด็กหญิงจังหวัดสระบุรี จังหวัดสระบุรี

ภาคใต้ จำนวน 8 แห่ง

กองสั้มาอาชีวิสงเคราะห์ 1 แห่ง

-ศูนย์สงเคราะห์และฝีกอาชีพสตรีภาคใต้

จังหวัดสงขลา

กองสวัสดิการสงเคราะห์ 3 แห่ง

-สถานสงเคราะห์คนชราบ้านอุ่ทอง-พนังตัก

จังหวัดชุมพร

-สถานสงเคราะห์คนชราบ้านภูเก็ท

จังหวัดภูเก็ต

-สถานสงเคราะห์คนชราบ้านศรีตรัง

จังหวัดตรัง

กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุน 4 แห่ง

-สถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านศรีธรรมราช

จังหวัดนครศรีธรรมราช

-สถานสงเคราะห์เด็กจังหวัดปัตตานี

จังหวัดปัตตานี

-สถานสงเคราะห์เด็กจังหวัดยะลา

จังหวัดยะลา

-สถานสงเคราะห์เด็กจังหวัดนราธิวาส

จังหวัดนราธิวาส

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 5 แห่ง

กองสั้มาอาชีวิสงเคราะห์ 2 แห่ง

-ศูนย์สงเคราะห์และฝีกอาชีพสตรี

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จังหวัดศรีสะเกษ

-ศูนย์สงเคราะห์และฝีกอาชีพสตรีรัตนากา

จังหวัดขอนแก่น

กองสวัสดิการสงเคราะห์ 1 แห่ง

-สถานสงเคราะห์คนชราบ้านมหาสารคาม

จังหวัดมหาสารคาม

กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุน 2 แห่ง

-สถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านหนองคาย

จังหวัดหนองคาย

-สถานสงเคราะห์เด็กหญิงภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จังหวัดอุดรธานี

ระเบียบคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ
ว่าด้วยระยะเวลาในการรับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ
ในสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ พ.ศ. 2540

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 15(9) มาตรา 35 และมาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 คณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพออกระเบียบว่าด้วยระยะเวลาในการรับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพในสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า ระเบียบคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพว่าด้วยระยะเวลาในการรับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพในสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ พ.ศ. 2540

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้สถานแรกรับและคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพประจำจังหวัดที่สถานแรกรับนั้นตั้งอยู่ร่วมกันพิจารณาจัดส่งตัวผู้อยู่ในความดูแลไปยังสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพที่เหมาะสมโดยเร็ว แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินหกเดือนนับแต่วันรับตัวผู้ผู้นั้นไว้

สถานแรกรับและคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพประจำจังหวัดตามวรรคหนึ่งอาจพิจารณาไม่ส่งผู้นั้นไปยังสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพหรือจะให้ผู้ผู้นั้นพ้นจากการดูแลก่อนครบกำหนดเวลาหกเดือนก็ได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) ได้ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ สถิติปัญญา การศึกษาและข้อเท็จจริงอื่นประกอบกับมีบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง รับรองว่าจะให้การปกครองดูแลโดยใกล้ชิด และนำเชื่อว่าผู้นั้นจะไม่กลับไปค้าประเวณีอีก หรือ

(2) เป็นโรคติดต่อร้ายแรงตามคำวินิจฉัยของแพทย์ หรือ

(3) เป็นผู้เจ็บป่วยเรื้อรังไม่สามารถรักษาให้หายขาด และแพทย์มีความเห็นว่า

จำเป็นต้องรักษาตัวนอกสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ

ข้อ 4 ให้ผู้ที่ถูกส่งตัวมาเพื่อรับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพอยู่รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพในสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพไม่น้อยกว่าหนึ่งปีเว้นแต่สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพและคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพประจำจังหวัดนั้นร่วมกันพิจารณาเห็นว่าผู้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพไม่มีความจำเป็นจะต้องได้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพอีกต่อไปด้วยเหตุผลตาม

ข้อ 3 วรรคสอง จะให้ผู้ผู้นั้นพ้นจากการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพก่อนครบกำหนดก็ได้

ประกาศ ณ วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2540

ฉันทพรปาน

เลขาธิการทรงแรงงานและสวัสดิการสังคม

ประธานคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ

บันทึกข้อตกลง
เรื่อง แนวทางปฏิบัติร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ในการดำเนินการกรณีเด็กและหญิง
ซึ่งตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ในพื้นที่ 9 จังหวัดภาคเหนือ¹
พ.ศ. 2546

1. ความเป็นมา หลักการ และเหตุผล

ด้วยพิจารณาเห็นว่า ขณะนี้สถานการณ์การค้าเด็กและหญิงยังคงรุนแรงอยู่ แม้จะมีการใช้บันทึกข้อตกลง เรื่อง แนวทางปฏิบัติร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการกรณีการค้าหญิงและเด็กที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2542 แล้วก็ตาม การปฏิบัติงานตามบันทึกข้อตกลงดังกล่าว มีข้อบกพร่องในหลายประเด็น คณะอนุกรรมการประสานการแก้ไขปัญหาการค้าหญิงและเด็ก จึงได้ปรับปรุงแก้ไขเป็นบันทึกข้อตกลงเรื่อง แนวทางปฏิบัติร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการกรณีการค้าเด็กและหญิง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2546 เพื่อใช้แทน ประกอบกับ

1.1 การค้าเด็กและหญิงยังคงเป็นปัญหาที่สังคมโลกได้ตระหนักและเห็นพ้องต้องกันว่าเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างรุนแรง

1.2 ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งในภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงที่ได้รับผลกระทบจากปัญหานี้อย่างมากและปัญหาทวีความรุนแรงขึ้น เมื่อองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติใช้ประเทศไทยเป็นแหล่งแสวงหาประโยชน์จำนวนมากจากการค้าเด็กและหญิง ประเทศไทยถูกใช้ใน 3 สถานะ คือ สถานะประเทศต้นทาง โดยมีการส่งเด็กและหญิงเพื่อการแสวงหาประโยชน์ทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศ ขณะเดียวกันมีสถานะเป็นประเทศปลายทาง คือ มีเด็กและหญิงต่างประเทศถูกนำมาค้า และสถานะเป็นประเทศทางผ่าน คือ ใช้ประเทศไทยเป็นทางผ่านเพื่อส่งออกไปยังประเทศอื่น อย่างไรก็ตาม ปัญหาที่เกิดขึ้นมิได้มีผลกระทบต่อประเทศไทยเพียงประเทศเดียว แต่มีผลกระทบอย่างกว้างขวางทั้งในระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศ จำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกประเทศจะต้องช่วยกันแก้ไขปัญหา

1.3 การค้าเด็กและหญิงไทยภายในประเทศก็ยังคงปรากฏอยู่แม้ว่าจะไม่มากเท่าที่เป็นมาเมื่อสิบปีที่แล้วก็ตาม

1.4 หลายประเทศได้ให้ความสนใจกับปัญหาดังกล่าวมากขึ้น โดยการจัดประชุมหาแนวทางแก้ไขปัญหาระดับประเทศและระดับภูมิภาค ผลการประชุมแต่ละครั้งได้มีข้อเสนอแนะอย่างกว้างขวาง สำหรับประเทศไทยได้จัดประชุมหลายครั้ง อาทิ การประชุมสัมมนาระดับภูมิภาคเรื่องการค้าเด็กข้ามชาติเมื่อเดือนเมษายน 2540 ต่อมาในเดือนพฤศจิกายนปีเดียวกันได้จัดประชุมสัมมนาระดับภูมิภาค

¹ เชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน พะเยา แพร่ น่าน ลำปาง ลำพูน ตาก

เรื่องการค้าเด็กและหญิงข้ามชาติ นอกจากนี้ยังได้มีการประชุมระดับภูมิภาคเมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2544 เพื่อรายงานความก้าวหน้าและวางแผนร่วมกันในการดำเนินการต่อไป

สำหรับการประชุมระดับโลกได้มีการประชุมครั้งแรกที่ประเทศสวีเดน เมื่อปี พ.ศ. 2539 และครั้งที่สองที่ประเทศญี่ปุ่น เมื่อปี พ.ศ. 2544 ซึ่งประเทศไทยได้ส่งผู้แทนเข้าร่วมประชุมด้วย

1.5 เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2541 ได้มีการจัดตั้งคณะอนุกรรมการแก้ไขปัญหาการค้าเด็กและหญิงข้ามชาติขึ้น ต่อมาในปี 2542 ได้มีการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลง โดยใช้ชื่อว่า “คณะอนุกรรมการประสานการแก้ไขปัญหาการค้าเด็กและหญิงข้ามชาติ” และในปี พ.ศ. 2546 ได้ปรับปรุงและเปลี่ยนแปลง โดยใช้ชื่อว่า “คณะอนุกรรมการประสานการแก้ไขปัญหาการค้าเด็กและหญิง” โดยคณะอนุกรรมการประกอบด้วยผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจากภาครัฐ องค์กรเอกชน นักวิชาการ และผู้แทนองค์กรระหว่างประเทศในประเทศไทยที่ทำงานเกี่ยวข้องและองค์กรเหล่านี้ได้ให้การสนับสนุนด้านงบประมาณช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

1.6 เมื่อเดือนธันวาคม 2541 ได้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการเจ้าหน้าที่ตำรวจระดับผู้กำกับการและรองผู้กำกับการเกี่ยวกับปัญหาการค้าเด็กและหญิงข้ามชาติ ที่ประชุมเห็นร่วมกันว่าควรจะให้การดูแลช่วยเหลือแก่ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์และนำผู้กระทำผิดมาลงโทษ โดยกำหนดเป็นขั้นตอนปฏิบัติให้แก่งานที่เกี่ยวข้องได้ใช้ร่วมกันเพื่อให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน และให้นำประมวลกฎหมายอาญาพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 พระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. 2540 และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการดำเนินการและเพื่อให้งานนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้จึงได้มีการลงนามร่วมกันในบันทึกข้อตกลง เรื่อง แนวทางปฏิบัติร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการกรณีการค้าหญิงและเด็กที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2542 ระหว่างหัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ (ในขณะนั้น) ประธานคณะกรรมการประสานงานเรื่องเด็กแห่งชาติ และผู้แทนเครือข่ายป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าหญิงและเด็ก

1.7 เนื่องจากมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 ประกอบกับบันทึกข้อตกลงดังกล่าวได้ใช้ปฏิบัติมาเป็นเวลาเกือบสี่ปี ซึ่งที่ผ่านมาได้จัดให้มีการฝึกอบรมผู้เกี่ยวข้อง อาทิ ตำรวจภูธร ตำรวจนครบาล ตำรวจตรวจคนเข้าเมือง ตำรวจตระเวนชายแดน เจ้าหน้าที่กรมประชาสัมพันธ์ (ในขณะนั้น) พนักงานอัยการ ผู้พิพากษา แพทย์และบุคลากรทางการแพทย์จากกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนจากหน่วยงานการศึกษาที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย และผู้แทนจากองค์กรเอกชนท่านเหล่านี้ได้ให้ข้อคิดเห็นเชิงปฏิบัติต้องการการแก้ไขข้อความต่างๆ ให้เป็นปัจจุบันและให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

คณะอนุกรรมการประสานการแก้ไขปัญหาการค้าเด็กและหญิง ได้นำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากการฝึกอบรมและข้อคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานตามบันทึกข้อตกลงฉบับแรก ดำเนินการปรับปรุงให้มีความครอบคลุมและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยได้ผ่านการประชุมปรึกษาหารือกับผู้เกี่ยวข้องทั้งหมด และใช้เวลาเพื่อการนี้เป็นเวลาประมาณ 1 ปี

แต่เนื่องจากพื้นที่ ภาคเหนือตอนบน ประกอบด้วย 9 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน แพร่ น่าน พะเยา ลำพูน ลำปาง และตาก เป็นพื้นที่ที่ประสบปัญหาการค้าเด็กและหญิงตามความหมายในข้อ 2.1 นอกจากนี้พื้นที่บางแห่งยังเป็นเส้นทางผ่านของเด็กและหญิงจากต่างประเทศ เดินทางเข้ามาค้าประเวณีในประเทศไทยหรือเดินทางต่อไปยังประเทศที่สาม แม้ว่ารัฐได้กำหนดนโยบายและมาตรการเพื่อการแก้ปัญหาในหลายประการ แต่ปัญหาดังกล่าวก็ยังมีได้ลดน้อยลง ดังนั้น เพื่อให้การช่วยเหลือเด็กและหญิงของพื้นที่ 9 จังหวัดภาคเหนือมีการประสานงานและมีการส่งต่อภารกิจกันอย่างเป็นระบบ และกำหนดรูปแบบขั้นตอนการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางในการช่วยเหลือเด็กและหญิงอย่างสอดคล้องกัน จึงเห็นควรจัดทำบันทึกข้อตกลง เรื่อง แนวทางปฏิบัติร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการกรณีเด็กและหญิงซึ่งตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ในพื้นที่ 9 จังหวัดภาคเหนือ พ.ศ. 2546

คณะอนุกรรมการจัดทำบันทึกข้อตกลง เรื่อง แนวทางปฏิบัติร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการกรณีเด็กและหญิงซึ่งตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ในพื้นที่ 9 จังหวัดภาคเหนือ พ.ศ. 2546 จึงได้จัดให้มีการลงนามโดยผู้แทนหน่วยงานต่างๆ คือ ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด ผู้บังคับการกองตรวจคนเข้าเมือง 3 สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ผู้อำนวยการโรงพยาบาลประจำจังหวัด อัยการจังหวัด พัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัด ผู้แทนจากองค์กรเอกชน และพยานตามรายนามลงลายมือชื่อท้ายบันทึกข้อตกลงนี้

2. กรณีที่ถือว่าเด็กและหญิงตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์และพึงได้รับการช่วยเหลือ

2.1 เด็กหรือหญิงที่ถูกบุคคล กลุ่มคน หรือองค์กร เป็นธุระจัดหา ซื่อ ขาย จำหน่าย พามาจากหรือส่งไปยังที่ใด รับ หน่วงเหนี่ยว หรือกักขัง ซ่อนเร้น ซึ่งเด็กหรือหญิง โดยใช้อุบายล่อลวง ชูเชิญ ประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด ทั้งนี้ไม่ว่าจะกระทำภายในหรือนอกราชอาณาจักรและการกระทำดังกล่าวทำให้เด็กหรือหญิงนั้นตกอยู่ในสภาวะจำยอม กระทำการหรือยอมรับการกระทำใดๆ อันมิชอบด้วยกฎหมาย เช่น การค้าบริการทางเพศ การข่มขู่บังคับจิตใจ การใช้แรงงานโดยกดขี่ทารุณ หรือโดยเอาเปรียบในทางแรงงานประการอื่น อาทิ การเอาเปรียบค่าจ้างแรงงาน หรือบังคับชูเชิญให้เป็นขอทาน หรือการกระทำอื่นใดที่ไร้คุณธรรม

2.2 มีพฤติการณ์ตามที่กำหนดไว้ใน 2.1 กระทำต่อเด็กทั้งหญิงและชายหรือหญิง ไม่ว่าจะเด็กหรือหญิงนั้นจะยินยอมหรือมีส่วนรู้เห็นต่อการกระทำในเบื้องต้นหรือไม่ก็ตาม ให้ถือว่าเด็กหรือหญิงนั้นตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์

3. เด็กหรือหญิงที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์² แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม คือ

3.1 เด็กและหญิงไทยที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์

3.2 เด็กและหญิงต่างด้าวที่เข้าประเทศไทยหรืออยู่ในราชอาณาจักร โดยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย และตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์

3.3 เด็กและหญิงต่างด้าวที่เข้าประเทศไทยถูกต้องตามกฎหมาย แต่ภายหลังตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์

3.4 เด็กและหญิงที่มีได้มีสัญชาติไทย แต่อาศัยอยู่ในประเทศไทยและตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์

การวินิจฉัยว่าเด็กและหญิงนั้นตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์หรือไม่ให้เป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดยผู้มีอำนาจวินิจฉัยต้องรับฟังพยานหลักฐานและเหตุผลจากหน่วยงานที่พบหรือดูแลเด็กและหญิงนั้นอยู่³

4. การปฏิบัติการให้ความคุ้มครองก่อนการช่วยเหลือเด็กและหญิง

4.1 การสร้างกลไกการให้ความคุ้มครองเด็กและหญิง

4.1.1 การจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการระดับจังหวัด

ให้จังหวัดจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการระดับจังหวัด โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดหรือรองผู้ว่าราชการจังหวัด ที่ได้รับมอบหมาย เป็นประธาน คณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการ ประกอบด้วย ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด อัยการจังหวัด ปลัดจังหวัด จัดหางานจังหวัด สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด ผู้แทนสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง พัฒนาการจังหวัด เกษตรจังหวัด ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด ผู้ปกครองสถานสงเคราะห์ (ถ้ามี) องค์กรเอกชน หน่วยงานและบุคคลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง และให้พัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัด เป็นเลขานุการศูนย์ปฏิบัติการ

4.1.2 ให้ศูนย์ปฏิบัติการระดับจังหวัด มีหน้าที่

1) ประสานงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชนที่เป็นเครือข่ายในการรับแจ้งเหตุ ช่วยเหลือคุ้มครอง บำบัดฟื้นฟู และส่งตัวเด็กและหญิงกลับคืนสู่ภูมิลำเนา

2) ดำเนินการกับผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์

² ให้นำมารวมถึง การกระทำความผิดต่อเด็กและหญิงโดยการซื้อ ขาย จำหน่าย พา หรือจัดหาเด็กและหญิงนั้นไปด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อสำเร็จความใคร่ทั้งแก่ตนและผู้อื่น เพื่อการอนาจารหรือเพื่อประโยชน์อันมิชอบ ไม่ว่าโดยการขายเด็ก ให้เด็กเป็นขอทาน หรือทำงานในสภาพที่ใช้แรงงานโดยทารุณโหดร้าย (นำมาจากหลักการและเหตุผลของพระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าเด็กและหญิง พ.ศ. 2540 และพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2540)

³ อ้างถึงบันทึกข้อตกลง เรื่อง แนวทางปฏิบัติร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการกรณีค้าหญิงและเด็กที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2542 ภาคผนวก สรุปข้อสงสัยจากการประชุมชี้แจง บันทึก ข้อตกลง

3) จัดระบบการเก็บข้อมูล ประมวลข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล และจัดทำรายงาน การดำเนินการคุ้มครอง ช่วยเหลือ บำบัดฟื้นฟู และการคืนสู่สังคม รวมทั้งการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดเป็นรายกรณี

4) ประสานงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาศักยภาพของบุคคลให้มีความรู้ ความตระหนักและทักษะในการปฏิบัติงานในทุกด้าน อาทิ ด้านการคุ้มครอง ปราบปราม และแก้ไขปัญหาการค้าเด็กและหญิง

5) ติดตามประเมินผลการดำเนินงานเสนอต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการค้าเด็กและหญิงในระดับชาติ

6) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานในระดับต่างๆ

7) มีหน้าที่อื่นใดตามที่คณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการเห็นสมควร

4.1.3 ให้สำนักงานพัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัด เป็นหน่วยงานประสานงานในการรับแจ้งเหตุ และให้ประชาสัมพันธ์หน่วยงานให้เป็นที่รู้จักอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง

4.2 กระบวนการช่วยเหลือเด็กและหญิง

4.2.1 ให้ศูนย์ปฏิบัติการระดับจังหวัดจัดตั้งชุดปฏิบัติการช่วยเหลือในรูปแบบ สหวิชาชีพ ประกอบด้วย ตำรวจ เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง นักสังคมสงเคราะห์ (ภาครัฐและองค์กรเอกชน) นักจิตวิทยา แพทย์ ล่าม และบุคคลที่เกี่ยวข้องและเหมาะสม (ภาครัฐและองค์กรเอกชน) เพื่อช่วยเหลือเด็กและหญิงตามบันทึกข้อตกลง เรื่อง แนวทางปฏิบัติร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการกรณีการค้าเด็กและหญิง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2546 และบันทึกข้อตกลงระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการกรณีเด็กและหญิงซึ่งตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ในพื้นที่ 9 จังหวัดภาคเหนือ

จังหวัดใดเห็นสมควรจัดตั้งชุดปฏิบัติการช่วยเหลือในรูปแบบสหวิชาชีพในระดับอำเภอที่มีความพร้อมให้จัดตั้งได้ตามความจำเป็น

กรณีจังหวัดใดที่มีศูนย์ปฏิบัติการที่ทำงานคล้ายคลึงกันกับข้อ 4.1.1 และ 4.1.2 ให้เพิ่มภารกิจในการให้ความช่วยเหลือเด็กและหญิงที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ด้วย

4.2.2 ในกรณีที่มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์คาบเกี่ยวในหลายจังหวัด และมีความจำเป็นต้องดำเนินการประสานงานกันในหลายจังหวัด ให้ศูนย์ปฏิบัติการระดับจังหวัดประสานงานกับศูนย์พิทักษ์เด็กและสตรี กองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค 5 หรือภาค 6 หรือภาคอื่นๆ หรือศูนย์พิทักษ์เด็กและสตรี (พลส.) สำนักงานตำรวจแห่งชาติหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี

กรณีมีความจำเป็นเร่งด่วน และมีเหตุอันควรเชื่อว่าเด็กและหญิงจะได้รับอันตรายหรือถูกเคลื่อนย้ายให้เจ้าหน้าที่ชุดปฏิบัติการในพื้นที่เกิดเหตุดำเนินการช่วยเหลือโดยทันที และให้แจ้งศูนย์ปฏิบัติการจังหวัดทราบโดยเร็ว

4.2.3 ก่อนดำเนินการเพื่อช่วยเหลือเด็กและหญิงออกจากสถานการณ์ค้าประเวณี หรือสถานบริการ หรือสถานที่อื่นใด ควรมีการตรวจสอบข้อเท็จจริง และหากมีเหตุอันควรเชื่อว่ามีเด็กและหญิงที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ให้ชุดปฏิบัติการช่วยเหลืออย่างเร่งด่วน

4.2.4 ในกระบวนการช่วยเหลือเด็กและหญิงผู้ตกเป็นเหยื่อห้ามบันทึกภาพ แพร่ภาพ พิมพ์รูป หรือบันทึกเสียง เผยแพร่เสียงของบุคคลซึ่งเป็นผู้เสียหายหรือผู้ซึ่งเป็นพยาน หรือห้ามโฆษณาหรือเผยแพร่ข้อความ ภาพหรือเสียงไม่ว่าโดยสื่อสารสนเทศใด ซึ่งปรากฏในทางสอบสวนของพนักงานสอบสวน ที่ทำให้บุคคลอื่นรู้จักชื่อตัว ชื่อสกุลของผู้เสียหายหรือบุคคลในครอบครัวผู้เสียหาย หรือโฆษณาหรือเผยแพร่ข้อความ ภาพหรือเสียงไม่ว่าโดยสื่อสารสนเทศประเภทใด เปิดเผยแพร่ไว้ สถานที่อยู่ สถานที่ทำงาน หรือสถานศึกษาของบุคคลซึ่งเป็นผู้เสียหายและผู้เสียหายนั้น เว้นแต่เป็นการกระทำที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองและช่วยเหลือผู้เสียหายและพยาน

4.2.5 การดำเนินการขององค์กรที่มีชื่อองค์กรเอกชนไทยให้ปฏิบัติดังนี้

ก) กรณีองค์กรนานาชาติให้ประสานงานกับศูนย์ปฏิบัติการตามข้อ 4.1

ข) กรณีองค์กรเอกชนต่างประเทศ ที่ได้รับการอนุญาตให้ทำงานในประเทศไทย ตามกฎหมาย ให้ประสานนโยบายและกิจกรรมกับศูนย์ปฏิบัติการ และปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลงฉบับนี้

4.2.6 ในกรณีเข้าไปปฏิบัติการช่วยเหลือให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเก็บรวบรวมพยานหลักฐาน ตามกฎหมายให้มากที่สุด

5. แนวทางปฏิบัติกรณีเด็กและหญิงไทยที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์

กรณีที่เด็กและหญิงไทยตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ภายในประเทศหรือที่ถูกแสวงประโยชน์ โดยส่งออกไปนอกประเทศ ให้นำประมวลกฎหมายอาญา พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 พระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. 2540 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องมาพิจารณาดำเนินการโดยยึดแนวทางปฏิบัติดังต่อไปนี้

5.1 ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่ามีเด็กหรือหญิงตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจช่วยเหลือเด็กหรือหญิงออกมาจากสถานการณ์ค้าประเวณี หรือสถานบริการหรือสถานที่อื่นใด ให้รีบสอบปากคำเด็กหรือหญิงนั้นไว้เป็นพยานและประสานพนักงานอัยการเพื่อยื่นคำร้องต่อศาลให้มีการสืบพยานไว้ก่อนตามมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าเด็กและหญิง พ.ศ. 2540 โดยทันที แม้การสอบสวนจะยังไม่แล้วเสร็จก็ตาม⁴

⁴ ใช้เฉพาะกรณีหญิงตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ ส่วนกรณีเด็กตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ต้องใช้บังคับตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 20) พ.ศ. 2542

ในการสอบปากคำดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง หญิงที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์อาจร้องขอให้เจ้าหน้าที่ตำรวจติดต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อส่งตัวแทนหรือเจ้าหน้าที่เข้าร่วมรับฟังการสอบปากคำด้วยก็ได้

5.2 ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดในการค้าเด็กและหญิงซึ่งเป็นผู้ที่เป็น ธุระจัดหา ล่อไป พาไป ซื่อ ขาย จำหน่าย พามาจากหรือส่งไปยังที่ใด รับ หน่วงเหนี่ยว หรือกักขัง ซ่อนเร้น ใช้อุบายล่อลวง ชู่เชิญ ประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือผู้ที่ใช้วิธีข่มขู่ใจด้วยประการอื่นใด ซึ่งเด็กหรือหญิง ผู้ประกอบการ ผู้ดูแลหรือจัดการกิจการ ผู้ควบคุม หรือผู้จัดให้เด็กหรือหญิงกระทำการหรือ ยอมรับการกระทำใด เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เพื่อการอนาจารหรือเพื่อแสวงหาประโยชน์อันมิควรได้ โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น และผู้ที่เป็นลูกค้าใช้บริการทางเพศกับเด็กอายุไม่เกิน 18 ปี ในสถานการค้าประเวณี อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี กฎหมายว่าด้วยสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน กฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก หรือกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

หลักเกณฑ์การนับอายุเด็กเพื่อดำเนินคดีกับบุคคลตามวรรคหนึ่ง ให้ถืออายุเด็กในขณะ ที่ความผิดเกิดขึ้นครั้งแรก และหากความผิดเกิดขึ้นเมื่อเด็กอายุไม่เกิน 18 ปี แต่พบการกระทำความผิดเมื่อเด็กอายุเกิน 18 ปี ให้ดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดในฐานะเป็นผู้กระทำความผิดแก่เด็กอายุไม่เกิน 18 ปี

5.3 ในกรณีที่ต้องดำเนินการตามมาตรา 10 และมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการ ในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. 2540 หลังจากสอบปากคำภายใน 24 ชั่วโมง ให้รับ นำเด็กและหญิงส่งสถานแรกรับหรือสถานสงเคราะห์ของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการหรือสถานสงเคราะห์ ของเอกชนที่กระทรวงการพัฒนาศังคมและความมั่นคงของมนุษย์รับรองและศูนย์ปฏิบัติการจังหวัดเห็นชอบ เพื่อให้ความช่วยเหลือดูแลและให้สถานแรกรับหรือสถานสงเคราะห์ แล้วแต่กรณี จัดให้มีการตรวจร่างกาย เด็กและหญิงนั้นทุกกรณี⁵

ในกรณีที่การสอบปากคำไม่แล้วเสร็จภายใน 24 ชั่วโมง ก็ให้ส่งตัวเด็กและหญิงเข้าอยู่ใน ความดูแลของสถานแรกรับหรือสถานสงเคราะห์ของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการหรือสถานสงเคราะห์ของ เอกชนที่กระทรวงการพัฒนาศังคมและความมั่นคงของมนุษย์รับรองและศูนย์ปฏิบัติการจังหวัดเห็นชอบ

หากจังหวัดใดไม่มีสถานแรกรับหรือสถานสงเคราะห์ดังกล่าว ให้จัดหาสถานที่ที่เหมาะสม และปลอดภัย โดยความเห็นชอบของศูนย์ปฏิบัติการจังหวัด

กรณีเป็นหญิงอายุเกิน 18 ปี หลังสอบปากคำแล้ว หากหญิงนั้นสมัครใจขอยุ่ฝักอาชีวะกับ กระทรวงการพัฒนาศังคมและความมั่นคงของมนุษย์ก็ให้เป็นไปตามนั้น ในกรณีสอบปากคำยังไม่แล้วเสร็จ และมีความจำเป็นต้องดำเนินการตามมาตรา 10 และมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกัน และปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. 2540 ให้ส่งหญิงนั้นไปอยู่ในความดูแลของสถานแรกรับหรือสถาน

⁵ ในกรณีเด็กให้เป็นไปตามหลักการของกฎหมายคุ้มครองเด็ก

สงเคราะห์ของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ หรือสถานสงเคราะห์ของเอกชนที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รับรอง

5.4 ในกรณีที่เด็กหรือหญิงไม่มีหลักฐานบัตรประจำตัวประชาชนหรือมีบัตรประจำตัวประชาชนแต่รูปถ่ายในบัตรประจำตัวประชาชนนั้นไม่เหมือนผู้ใช้บัตรประจำตัวประชาชน หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีใช้บัตรประจำตัวประชาชนของเด็กหรือหญิงนั้นหรือมีการปลอมแปลง แก้ไข เปลี่ยนแปลงบัตรประจำตัวประชาชนนั้น หรือมีหลักฐานที่ทางราชการออกให้ใช้แทนบัตรประจำตัวประชาชนเป็นการชั่วคราว ให้เจ้าหน้าที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ดำเนินการตรวจสอบหลักฐานทางทะเบียนราษฎรและอายุกับสำนักงานทะเบียนราษฎร และประสานแจ้งผลการตรวจสอบให้พนักงานสอบสวนทราบ

5.5 ในกรณีที่เด็กหรือหญิงอ้างว่าอายุเกิน 18 ปี และไม่มีบัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรแสดงตัวอื่น และมีเหตุอันควรสงสัยว่าเด็กและหญิงนั้นอายุไม่เกิน 18 ปี ให้พนักงานสอบสวนหรือเจ้าหน้าที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จัดให้มีการตรวจร่างกายเด็กหรือหญิงนั้นทางการแพทย์ โดยการตรวจฟันหรือตรวจร่างกายด้วยวิธีอื่นใด เพื่อวินิจฉัยว่าเด็กหรือหญิงนั้นอายุเกินสิบแปดปี หรือไม่ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นผู้จัดให้มีการตรวจให้ประสานแจ้งผลการตรวจให้พนักงานสอบสวนทราบโดยเร็ว

5.6 ให้เจ้าหน้าที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สอบถามข้อเท็จจริงเบื้องต้นโดยละเอียดจากเด็กหรือหญิงที่ตกเป็นผู้เสียหาย และดำเนินการรวบรวมข้อมูลทั้งหมดเก็บไว้เป็นหลักฐานอย่างเป็นระบบ และประสานส่งข้อมูลนั้นให้พนักงานสอบสวนเพื่อประกอบการสอบสวนดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดต่อไป

5.7 การสอบปากคำเบื้องต้น⁶ การสืบสวนสอบสวนและการสืบพยานในศาล ให้พนักงานสอบสวนประสานงานแจ้ง สำนักงานพัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัด หรือองค์กรเอกชน ให้จัดหาหรือประสานงานให้มีเจ้าหน้าที่ที่มีประสบการณ์การทำงานด้านเด็กและหญิง ซึ่งได้แก่ นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา และจิตแพทย์ แล้วแต่กรณี เข้าร่วมฟังการสอบปากคำเบื้องต้น การสอบสวนและการสืบพยานในศาลด้วย

5.8 ในระหว่างที่เด็กและหญิงอยู่ในความดูแลของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ให้จัดสถานที่ดูแลอย่างปลอดภัยและเหมาะสม โดยให้ความช่วยเหลือในเรื่องอาหาร เครื่องนุ่งห่ม และบำบัดฟื้นฟูสภาพร่างกาย จิตใจ ตลอดจนการดำเนินการตามกระบวนการทางสังคมสงเคราะห์ ก่อนส่งกลับภูมิลำเนา

กรณีเด็กและหญิงอยู่ในความดูแลขององค์กรเอกชน ให้องค์กรเอกชนปฏิบัติตามความในวรรคหนึ่ง

⁶ การสอบปากคำเบื้องต้น หมายความว่า การซักถามเพื่อให้ทราบว่าเด็กและหญิงนั้นเป็นผู้เสียหาย หรือตกเป็นเครื่องมือ/วัตถุ ของการกระทำความผิดตามกฎหมายที่ระบุไว้ในบันทึกข้อตกลงข้อ 1 (5) หรือไม่

5.9 มิให้ถือว่าสถานที่ที่ใช้ดูแลเด็กและหญิงของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ หรือสถานสงเคราะห์ของเอกชนที่กระทรวงการพัฒนาศักยภาพและความมั่นคงของมนุษย์รับรอง และศูนย์ปฏิบัติการจังหวัดเห็นชอบ เป็นสถานที่คุ้มครองบุคคลตามอำนาจของพนักงานสอบสวน หรืออำนาจศาล

5.10 ในกรณีของเด็กและหญิงไทยตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์หรือถูกแสวงประโยชน์โดยส่งออกไปภายนอกประเทศ เมื่อสถานทูต สถานกงสุลของประเทศไทยที่ประจำในประเทศนั้นๆ ได้ช่วยเหลือส่งตัวกลับประเทศไทย ให้กระทรวงการต่างประเทศประสานงานกับสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง กองปราบปราม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงการพัฒนาศักยภาพและความมั่นคงของมนุษย์ หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อแจ้งเรื่องการส่งตัวกลับ พร้อมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับการค้าเด็กและหญิงนั้นให้หน่วยงานดังกล่าวทราบ ซึ่งเมื่อสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง กองปราบปรามได้รับแจ้งแล้วให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง กองปราบปราม สำนักงานตำรวจแห่งชาติดำเนินการตาม 5.2-5.9

5.11 การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาคเอกชนที่กระทรวงการพัฒนาศักยภาพและความมั่นคงของมนุษย์รับรองในการให้ที่พักพิง อาหาร และการเดินทางแก่พยาน หรือเด็กและหญิงที่เป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ตามบันทึกข้อตกลงระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการกรณีเด็กและหญิงซึ่งตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ในพื้นที่ 9 จังหวัดภาคเหนือ เป็นการปฏิบัติตามหน้าที่ในบันทึกข้อตกลงนี้

6. แนวทางปฏิบัติกรณีเด็กหรือหญิงต่างด้าวที่เข้าประเทศไทยไม่ถูกต้องตามกฎหมายและตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ และกรณีเด็กหรือหญิงต่างด้าวที่เข้าประเทศไทยถูกต้องตามกฎหมายและภายหลังตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์

ให้นำประมวลกฎหมายอาญาพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.2522 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 พระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ.2540 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องมาพิจารณาดำเนินการ โดยยึดแนวทางปฏิบัติดังต่อไปนี้

6.1 ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าเด็กและหญิงนั้นตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจช่วยเหลือเด็กหรือหญิงต่างด้าวออกมาจากสถานการค้าประเวณีหรือสถานบริการหรือสถานที่อื่นใดให้รีบสอบปากคำเด็กหรือหญิงนั้นไว้เป็นพยาน และประสานพนักงานอัยการเพื่อยื่นคำร้องต่อศาลให้มีการสืบพยานไว้ก่อน ตามมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. 2540 โดยทันที แม้การสอบสวนจะยังไม่แล้วเสร็จก็ตาม⁷

ในการสอบปากคำดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง หญิงที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์อาจร้องขอให้เจ้าหน้าที่ตำรวจติดต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อส่งตัวแทนหรือเจ้าหน้าที่เข้าร่วมรับฟังการสอบปากคำด้วยก็ได้

⁷ ใช้เฉพาะกรณีหญิงตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ ส่วนกรณีเด็กตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ต้องใช้บังคับตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 20) พ.ศ. 2542

6.2 ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดในการค้าเด็กและหญิง ซึ่งเป็นผู้ที่ป็น
ธุระจัดหา ล่อไป พาไป ซื่อ ขาย จำหน่าย พามาจากหรือส่งไปยังที่ใด รับ หน่วงเหนี่ยวหรือกักขัง ซ่อนเร้น
ให้เข้าพักอาศัย ใช้อุบายล่อลวง ชูเชิญ ประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือผู้ที่ใช้วิธีข่มขืนใจ
ด้วยประการอื่นใด ซึ่งเด็กหรือหญิง ผู้ประกอบการ ผู้ดูแลหรือจัดการกิจการ ผู้ควบคุม หรือผู้จัดให้เด็กหรือ
หญิงกระทำการหรือยอมรับการกระทำใดเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เพื่อการอนาจารหรือเพื่อแสวงหา
ประโยชน์อันมิควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น และผู้ที่เป็นลูกค้าใช้บริการทางเพศกับเด็กอายุไม่เกิน
18 ปี ในสถานการค้าประเวณี อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการค้าประเวณี กฎหมายว่าด้วยสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน กฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกัน
และปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก หรือกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

หลักเกณฑ์การนับอายุเด็กเพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ให้ถืออายุเด็กใน
ขณะที่ความผิดเกิดครั้งแรก และหากความผิดเกิดเมื่อเด็กอายุไม่เกิน 18 ปี แต่พบการกระทำความผิดเมื่อเด็ก
อายุเกิน 18 ปี ให้ดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดในฐานะเป็นผู้กระทำความผิดแก่เด็กอายุไม่เกิน 18 ปี

กรณีที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายแรงงาน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมดำเนินการตาม
กฎหมายแรงงานด้วย รวมทั้งปฏิบัติต่อเด็กและหญิงต่างด้าว⁸ นั้นในฐานะที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ตาม
การวินิจฉัยของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ

6.3 หลังสอบปากคำเด็กหรือหญิงต่างด้าวที่ตกเป็นผู้เสียหายให้พนักงานสอบสวนเสนอต่อ
พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย⁸ ดำเนินการพ่นผันตามมาตรา 54 แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522
และดำเนินการให้ความช่วยเหลือตามมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปราม
การค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. 2540 แล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวส่งตัวเด็กหรือหญิงต่างด้าว⁹ นั้น ไปอยู่ใน
ความดูแลของสถานแรกรับหรือสถานสงเคราะห์ของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ หรือสถานสงเคราะห์
ของเอกชนที่กระทรวงการพัฒนาศังคมและความมั่นคงของมนุษย์และศูนย์ปฏิบัติการจังหวัดเห็นชอบและให้
สถานแรกรับหรือสถานสงเคราะห์ แล้วแต่กรณี จัดให้มีการตรวจร่างกายเด็กและหญิงทุกกรณี⁹

ในกรณีที่การสอบปากคำไม่แล้วเสร็จภายใน 24 ชั่วโมง ก็ให้ส่งตัวเด็กและหญิงเข้าอยู่ใน
ความดูแลของสถานแรกรับหรือสถานสงเคราะห์ของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการหรือสถานสงเคราะห์ของ
เอกชนที่กระทรวงการพัฒนาศังคมและความมั่นคงของมนุษย์รับรองและศูนย์ปฏิบัติการจังหวัดเห็นชอบ

หากจังหวัดใดไม่มีสถานแรกรับหรือสถานสงเคราะห์ดังกล่าว ให้จัดหาสถานที่ที่เหมาะสม
และปลอดภัย โดยความเห็นชอบของศูนย์ปฏิบัติการจังหวัด

⁸ หมายถึงพนักงานเจ้าหน้าที่ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ฉบับที่ 11 ลงวันที่ 2 มิถุนายน 2541 สำหรับอำนาจหน้าที่ของ
พนักงานเจ้าหน้าที่ตามประกาศกระทรวงฉบับนี้อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงในภายหลัง เพื่อให้ครอบคลุมเด็กและหญิงสัญชาติ
อื่นที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์

⁹ ในกรณีเด็กให้เป็นไปตามหลักการของกฎหมายคุ้มครองเด็ก

6.4 ในกรณีที่ไม่มีหลักฐานแสดงตัว หรือมีเหตุอันควรสงสัยในความถูกต้องแท้จริงของ เอกสารแสดงตัว ให้เจ้าหน้าที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์และหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตรวจสอบกับสถานทูต หรือสถานกงสุลที่บุคคลนั้นอ้างว่าเป็นพลเมืองของประเทศนั้น แล้วแจ้งผลการตรวจสอบให้พนักงานสอบสวนทราบ

การตรวจสอบตามวรรคหนึ่งใน 9 จังหวัดภาคเหนือให้ตรวจสอบกับสถานกงสุล ณ จังหวัด เชียงใหม่ได้ด้วย

6.5 ในกรณีที่เด็กหรือหญิงต่างด้าวนั้นอ้างว่าอายุเกิน 18 ปี แต่ไม่มีหลักฐานแสดงตัว หรือ มีหลักฐานแสดงตัวแต่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการปลอมแปลงแก้ไขหลักฐานแสดงตัวนั้น หรือมิใช่หลักฐาน แสดงตัวที่ออกให้กับบุคคลนั้น และมีเหตุอันควรสงสัยว่าเด็กหรือหญิงนั้นอายุไม่เกิน 18 ปี ให้พนักงาน สอบสวนหรือเจ้าหน้าที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดให้มีการตรวจร่างกายเด็กหรือ หญิงนั้นทางการแพทย์โดยการตรวจฟันหรือตรวจร่างกายด้วยวิธีอื่นใด เพื่อวินิจฉัยว่าเด็กหรือหญิงข้ามชาติ นั้นอายุเกิน 18 ปี หรือต่ำกว่า ในกรณีที่เจ้าหน้าที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นผู้ จัดให้มีการตรวจ ให้ประสานแจ้งผลการตรวจให้พนักงานสอบสวนทราบโดยเร็ว

6.6 ให้เจ้าหน้าที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์สอบถามข้อเท็จจริง เบื้องต้นโดยละเอียดจากเด็กหรือหญิงต่างด้าวที่ตกเป็นผู้เสียหาย และดำเนินการรวบรวมข้อมูลทั้งหมดไว้เป็น หลักฐานอย่างเป็นระบบ และประสานงานส่งข้อมูลนั้นให้พนักงานสอบสวน เพื่อประกอบการสอบสวน ดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดต่อไป

สำหรับกระบวนการบำบัดฟื้นฟูขั้นต้น รวมทั้งการสอบหาสาเหตุการมาค้าประเวณีใน ประเทศไทยหรือมาประกอบอาชีพอื่น เจ้าหน้าที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ต้อง ชักถามและรวบรวมข้อเท็จจริงเพื่อให้ทราบสภาวะทางด้านจิตใจและสังคมของเด็กและหญิง และส่งให้ หน่วยงานของประเทศต้นทางดำเนินการช่วยเหลือหลังจากส่งกลับไป

6.7 การสอบปากคำเบื้องต้น¹⁰ การสืบสวนสอบสวน และการสืบพยานในศาล ให้ พนักงานสอบสวนประสานแจ้งสำนักงานพัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัดหรือองค์กรเอกชน หรือสถานทูต ให้จัดหาหรือประสานให้มีเจ้าหน้าที่ที่มีประสบการณ์การทำงานด้านเด็กและหญิง ซึ่งได้แก่ นักสังคม สงเคราะห์ นักจิตวิทยา จิตแพทย์ และล่าม แล้วแต่กรณี เข้าร่วมฟังการสอบปากคำเบื้องต้น การสอบสวน และการสืบพยานในศาลด้วย

6.8 การสอบปากคำเบื้องต้น การสืบสวนสอบสวน และการสืบพยานในศาลจะต้องรีบ ดำเนินการให้เสร็จโดยเร็ว และส่งเด็กหรือหญิงต่างด้าวนั้นกลับประเทศต้นทางทันที หากมีความจำเป็นต้อง กักตัวเด็กหรือหญิงไว้ระยะหนึ่ง เพื่อประโยชน์ในการติดตามผู้กระทำความผิดมาลงโทษก็สามารถทำได้ แต่

¹⁰ การสอบปากคำเบื้องต้น หมายความว่า การซักถามเพื่อให้ทราบว่าเด็กและหญิงนั้นเป็นผู้เสียหาย หรือ ตกเป็นเครื่องมือ/ วัตถุ ของการกระทำความผิดตามกฎหมายที่ระบุไว้ในบันทึกข้อตกลงข้อ 1 (5) หรือไม่

ต้องรีบดำเนินการโดยไม่ชักช้า โดยให้เด็กหรือหญิงต่างด้าวที่อยู่ในความดูแลของสถานแรกรับหรือสถานสงเคราะห์ของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการหรือสถานสงเคราะห์ของเอกชนที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รับรองและศูนย์ปฏิบัติการจังหวัดเห็นชอบ

6.9 ในระหว่างที่เด็กหรือหญิงต่างด้าวที่อยู่ในความดูแลของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการให้จัดสถานที่ดูแลอย่างปลอดภัยและเหมาะสมก่อนส่งกลับประเทศ โดยให้ความช่วยเหลือในเรื่องอาหาร เครื่องนุ่งห่ม และบำบัดฟื้นฟูสภาพร่างกาย จิตใจ ตลอดจนการดำเนินการตามกระบวนการทางสังคมสงเคราะห์ก่อนส่งกลับประเทศ และในกรณีเด็กและหญิงต้องอยู่ในความดูแลเป็นระยะเวลานาน อาจจัดให้มีการฝึกอาชีพได้ตามความเหมาะสม

กรณีเด็กและหญิงอยู่ในความดูแลขององค์กรเอกชน ให้องค์กรเอกชนปฏิบัติตามความในวรรคหนึ่ง

6.10 มิให้ถือว่าสถานที่ดูแลเด็กและหญิงของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการหรือสถานสงเคราะห์ของเอกชนที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รับรองและศูนย์ปฏิบัติการจังหวัดเห็นชอบ เป็นสถานที่คุมขังบุคคลตามอำนาจของพนักงานสอบสวน หรืออำนาจศาล

การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาคเอกชนที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รับรองในการให้ที่พักพิง อาหารและการเดินทางแก่พยาน หรือเด็กและหญิงที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ตามบันทึกข้อตกลงระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการกรณีเด็กและหญิงที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ในพื้นที่ 9 จังหวัดภาคเหนือ เป็นการปฏิบัติตามหน้าที่ในบันทึกข้อตกลงนี้

6.11 ในกรณีที่ไม่ทราบสัญชาติของเด็กและหญิงต่างด้าวที่เข้าเมืองโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้ยึดหลักเกณฑ์พิจารณาภูมิถิ่นกำเนิดหรือถิ่นที่อยู่เป็นลำดับแรก หากสถานทูตหรือรัฐบาลประเทศต้นทางไม่ยอมรับ จึงให้ใช้การพิสูจน์สัญชาติแทน

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะระบุภูมิถิ่นกำเนิดหรือถิ่นที่อยู่ของเด็กและหญิงต่างด้าวที่เข้าเมืองโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องรวบรวมพยานหลักฐานหรือถามปากคำเด็กหรือหญิงพร้อมทั้งบันทึกไว้เพื่อค้นหารายละเอียดสำหรับการพิสูจน์

6.12 ให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองหรือด่านตรวจคนเข้าเมืองชายแดน องค์กรเอกชน และกระทรวงการต่างประเทศ ประสานงานกัน เพื่อทราบข้อมูลของเด็กและหญิงต่างด้าวและรายละเอียดหรือพยานหลักฐานที่จะเป็นประเด็นนำสืบหาตัวผู้กระทำผิดแจ้งให้กับประเทศต้นทางรับไปดำเนินการกับผู้กระทำผิดต่อไป เพื่อเป็นการทำลายขบวนการค้าเด็กและหญิงในประเทศต้นทางอีกทางหนึ่ง

6.13 ให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองหรือด่านตรวจคนเข้าเมืองชายแดน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงการต่างประเทศ และองค์กรเอกชน ประสานงานกันในการส่งกลับเด็กและหญิงต่างด้าวไปยังประเทศภูมิถิ่นกำเนิดโดยให้ประสานสถานทูต ด่านตรวจคนเข้าเมือง

หน่วยงานภาครัฐ และองค์กรเอกชนของประเทศต้นทางให้มารับตัวไป และให้การดูแลมิให้กลับเข้ามาประเทศไทยอีก พร้อมทั้งให้ข้อมูลและรายละเอียดที่จะเป็นประเด็นนำสืบไปให้ด้วย

7. แนวทางปฏิบัติกรณีเด็กและหญิงที่มีสัญชาติไทยแต่อาศัยอยู่ในประเทศไทยและตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์

กรณีเด็กและหญิงซึ่งเป็นบุคคล 15 กลุ่ม ที่กระทรวงมหาดไทยได้จัดทำทะเบียนประวัติและบัตรประจำตัวไว้¹¹ ซึ่งตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ ให้นำประมวลกฎหมายอาญา และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 พระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. 2540 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องมาพิจารณาดำเนินการ โดยยึดแนวทางปฏิบัติดังต่อไปนี้

7.1 ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่า เด็กและหญิงนั้นตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจช่วยเหลือเด็กหรือหญิงออกจากสถานการค้าประเวณีหรือสถานบริการหรือสถานที่อื่นใด ให้รีบสอบปากคำเด็กหรือหญิงนั้นไว้เป็นพยาน และประสานพนักงานอัยการเพื่อยื่นคำร้องต่อศาลให้มีการสืบพยานไว้ก่อน ตามมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. 2540 โดยทันที แม้การสอบสวนจะยังไม่แล้วเสร็จก็ตาม¹²

ในการสอบปากคำดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง หญิงที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์อาจร้องขอให้เจ้าหน้าที่ตำรวจติดต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อส่งตัวแทนหรือเจ้าหน้าที่เข้าร่วมรับฟังการสอบปากคำด้วยก็ได้

7.2 ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดในการค้าเด็กและหญิง ซึ่งเป็นผู้ที่เป็นธุระจัดหา ล่อไป พาไป ซื่อ ขาย จำหน่าย พามาจากหรือส่งไปยังที่ใด รับ หน่วงเหนี่ยว หรือกักขัง ซ่อนเร้น ใช้อุบายล่อลวง ชูเกียรติ ประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือผู้ที่ใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด ซึ่งเด็กหรือหญิง ผู้ประกอบการ ผู้ดูแลหรือจัดการกิจการ ผู้ควบคุม หรือผู้จัดให้เด็กหรือหญิงกระทำการหรือยอมรับการกระทำใด เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เพื่อการอนาจารหรือเพื่อแสวงหาประโยชน์อันมิควรได้

¹¹ บุคคล 15 กลุ่ม ที่กระทรวงมหาดไทยได้จัดทำทะเบียนประวัติและบัตรประจำตัวไว้ในภาคผนวกเกี่ยวกับชนกลุ่มน้อยในประเทศไทย ตามหนังสือสำนักทะเบียนกลาง ที่ มท 0310.1/ว 8 ลงวันที่ 31 มีนาคม 2538 ซึ่งถือเป็นบุคคลที่มีสัญชาติไทย แต่อาศัยอยู่ในประเทศไทย ได้แก่ 1. บุคคลบนพื้นที่สูง (ถือบัตรสีฟ้า) 2. อพยพจากจีน คณะชาติ (ถือบัตรสีขาวยาว) 3. จีนฮ่ออพยพพลเรือน (ถือบัตรสีเหลือง) 4. จีนฮ่ออิสระ (ถือบัตรสีส้ม) 5. ผู้พลัดถิ่นสัญชาติพม่า (ถือบัตรสีชมพู) 6. ผู้หลบหนีเข้าเมืองจากพม่า (ถือบัตรสีส้ม/มีถิ่นที่อยู่อาศัยถาวร) 7. ผู้หลบหนีเข้าเมืองจากพม่า (ถือบัตรสีม่วง/อาศัยอยู่กับนายจ้าง) 8. ญวนอพยพ (ถือบัตรสีขาวยาวขอบน้ำเงิน) 9. ลาวอพยพ (ถือบัตรสีฟ้า) 10. เนปาลอพยพ (ถือบัตรสีเขียว) 11. อดีตโจรจีนคอมมิวนิสต์มลายา (ถือบัตรสีเขียว/อดีต จคม.) 12. ไทยลื้อ (ถือบัตรสีส้ม) 13. เผ่าตองเหลือง (บัตรบุคคลบนพื้นที่สูง/ถือบัตรสีฟ้า) 14. ผู้อพยพเชื้อสายไทยจากเกาะกง กัมพูชา (ถือบัตรสีเขียว) 15. บุคคลที่ได้รับการจัดทำทะเบียนสำรวจชุมชนบนพื้นที่สูง (บัตรสีเขียวขอบแดง)

¹² ใช้เฉพาะกรณีหญิงตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ ส่วนกรณีเด็กตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ต้องใช้อย่างบังคับตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 20) พ.ศ. 2542

โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น และผู้ที่เป็นลูกค้าใช้บริการทางเพศกับเด็กอายุไม่เกิน 18 ปี ในสถานการณ์
ค้าประเวณีอันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ
ค้าประเวณี กฎหมายว่าด้วยสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน กฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและ
ปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก หรือกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

หลักเกณฑ์การนับอายุเด็กเพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ให้ถืออายุเด็กใน
ขณะที่ความผิดเกิดครั้งแรก และหากความผิดเกิดเมื่อเด็กอายุไม่เกิน 18 ปี แต่พบการกระทำความผิดเมื่อเด็ก
อายุเกิน 18 ปี ให้ดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดในฐานะเป็นผู้กระทำความผิดแก่เด็กอายุไม่เกิน 18 ปี

7.3 หลังสอบปากคำแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจนำเด็กหรือหญิงที่ตกเป็นผู้เสียหายนั้นส่งสถาน
แรกรับ หรือสถานสงเคราะห์ของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการหรือสถานสงเคราะห์ของเอกชนที่กระทรวง
การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รับรองและศูนย์ปฏิบัติการจังหวัดเห็นชอบ¹³

7.4 ในกรณีที่ไม่มีบัตรประจำตัวบุคคลเฉพาะกลุ่ม (บัตรสี) หรือมีแต่สงสัยในความถูกต้อง
แท้จริงของเอกสารนั้น ให้เจ้าหน้าที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ดำเนินการตรวจสอบ
หลักฐานทางทะเบียนประวัติและบัตรประจำตัวกับกระทรวงมหาดไทยและแจ้งผลการตรวจสอบให้พนักงาน
สอบสวนทราบ

7.5 ในกรณีที่เด็กหรือหญิงนั้นอ้างว่าอายุเกิน 18 ปี แต่ไม่มีหลักฐานแสดงตัวหรือมี
หลักฐานแสดงตัวแต่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการปลอมแปลงแก้ไขหลักฐานแสดงตัวนั้น หรือมิใช่หลักฐาน
แสดงตัวที่ออกให้กับบุคคลนั้น และมีเหตุอันควรสงสัยว่าอายุไม่เกิน 18 ปี ให้พนักงานสอบสวนหรือ
เจ้าหน้าที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดให้มีการตรวจร่างกายเด็กหรือหญิงนั้น
ทางการแพทย์โดยการตรวจฟันหรือตรวจร่างกายด้วยวิธีอื่นใดเพื่อให้ทราบและยืนยันอายุที่แท้จริงของเด็กหรือ
หญิงนั้น ในกรณีเจ้าหน้าที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นผู้จัดให้มีการตรวจให้
ประสานแจ้งผลการตรวจให้พนักงานสอบสวนทราบโดยเร็ว

7.6 ให้เจ้าหน้าที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์และ/หรือหน่วยงานที่
เกี่ยวข้องสอบถามข้อเท็จจริงเบื้องต้นโดยละเอียดจากเด็กหรือหญิงที่ตกเป็นผู้เสียหาย และดำเนินการรวบรวม
ข้อมูลทั้งหมดไว้เป็นหลักฐานอย่างเป็นระบบ และประสานส่งข้อมูลนั้นให้พนักงานสอบสวนเพื่อประกอบการ
สอบสวนดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดต่อไป

7.7 การสอบปากคำเบื้องต้น¹⁴ การสืบสวนสอบสวน และการสืบพยานในศาลให้พนักงาน
สอบสวนประสานแจ้งสำนักงานพัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัดหรือองค์กรเอกชนให้จัดหาหรือประสาน
ให้มีเจ้าหน้าที่ที่มีประสบการณ์การทำงานด้านเด็กและหญิง ซึ่งได้แก่ นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา

¹³ ในกรณีเด็กให้เป็นไปตามหลักการของกฎหมายคุ้มครองเด็ก

¹⁴ การสอบปากคำเบื้องต้น หมายความว่า การซักถามเพื่อให้ทราบว่า เด็กและหญิงนั้นเป็นผู้เสียหาย หรือตกเป็นเครื่องมือ/
วัตถุของการกระทำความผิดตามกฎหมายที่ระบุไว้ในบันทึกข้อตกลงข้อ 1 (5) หรือไม่

จิตแพทย์ และล่าม แล้วแต่กรณี เข้าร่วมฟังการสอบปากคำเบื้องต้น การสอบสวนและการสืบพยานในศาลด้วย

7.8 การสอบปากคำเบื้องต้น การสืบสวนสอบสวนและการสืบพยานในศาลจะต้องรีบดำเนินการให้เสร็จโดยเร็ว และให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และเจ้าหน้าที่องค์กรเอกชน ประสานงานกันในการส่งเด็กหรือหญิงนั้นกลับไปยังเขตพำนักที่กำหนดให้

7.9 ในระหว่างที่เด็กหรือหญิงนั้นอยู่ในความดูแลของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ให้จัดสถานที่ดูแลอย่างปลอดภัยและเหมาะสม โดยให้ความช่วยเหลือในเรื่องอาหาร เครื่องนุ่งห่ม และบำบัดฟื้นฟูสภาพร่างกาย จิตใจ ตลอดจนการดำเนินการตามกระบวนการทางสังคมสงเคราะห์ ก่อนส่งกลับเขตพำนักกรณีเด็กและหญิงอยู่ในความดูแลขององค์กรเอกชน ให้องค์กรเอกชนปฏิบัติตามความในวรรคหนึ่ง

7.10 กรณีเด็กและหญิงเป็นผู้เสียหายหรือพยานในคดีเด็กและหญิง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะช่วยเหลือและร่วมมือกับหน่วยงานที่ดูแลและคุ้มครองเด็กและหญิงนั้นเพื่อการคุ้มครองพยาน

8. ในการปฏิบัติงานร่วมกันขององค์กรเอกชนและหน่วยราชการตามข้อตกลงนี้ ให้ทุกหน่วยงานที่ร่วมปฏิบัติคำนึงถึงอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ข้อตกลงและคำสั่งต่างๆ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

9. ให้หน่วยงานภาครัฐขอรับการสนับสนุนเงินงบประมาณจากสำนักงานงบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานตามบันทึกข้อตกลงนี้ผ่านหน่วยงานต้นสังกัดแล้วแจ้งสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ทราบ เพื่อพิจารณาให้การสนับสนุนต่อไป

10. ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องออกระเบียบหลักเกณฑ์ภายในให้สอดคล้องกับบันทึกข้อตกลงนี้

บันทึกข้อตกลงนี้ทำไว้ ณ วันที่ 21 สิงหาคม พ.ศ. 2546

ผู้ว่าราชการจังหวัด

ลงนาม สุวัฒน์ ตันติพัฒน์
(นายสุวัฒน์ ตันติพัฒน์)
ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่

ลงนาม สุกิจจา กรุณานนท์
(นายสุกิจจา กรุณานนท์)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย
รักษาราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย

ลงนาม เรืองวรรณ บัวนุช
(นางสาวเรืองวรรณ บัวนุช)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดพะเยา
รักษาราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดพะเยา

ลงนาม นคร บุญประเสริฐ
(นายนคร บุญประเสริฐ)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่
รักษาราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่

ลงนาม สุวัฒน์ โชคสุวัฒน์สกุล
(นายสุวัฒน์ โชคสุวัฒน์สกุล)
ผู้ว่าราชการจังหวัดน่าน

ลงนาม ธวัช เสถียรนาม
(นายธวัช เสถียรนาม)
ผู้ว่าราชการจังหวัดลำพูน

ลงนาม เฉลิมพล ประทีปะวงษ์
(นายเฉลิมพล ประทีปะวงษ์)
ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง

ลงนาม พิษณุ สวัสดิ์
(นายพิษณุ สวัสดิ์)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน
รักษาราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน

ลงนาม เฉลิมชัย วรวุฒิพุทธพงศ์
(นายเฉลิมชัย วรวุฒิพุทธพงศ์)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดตาก
รักษาราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดตาก

ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด

ลงนาม พล.ต.ต. เกษม รัตนสุนทร
(เกษม รัตนสุนทร)
ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่

ลงนาม พล.ต.ต. วุฒิ วิจิตานนท์
(วุฒิ วิจิตานนท์)
ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดเชียงราย

ลงนาม พล.ต.ต. รักษาติ ราชกิจ
(รักษาติ ราชกิจ)
ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดพะเยา

ลงนาม พล.ต.ต. นิยม กลั่นกลิ่นหอม
(นิยม กลั่นกลิ่นหอม)
ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดแพร่

ลงนาม พล.ต.ต. ธีระศักดิ์ ชูกิจคุณ
(ธีระศักดิ์ ชูกิจคุณ)
ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดน่าน

ลงนาม พล.ต.ต. วิชัย เชี่ยวเวช
(วิชัย เชี่ยวเวช)
ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดลำพูน

ลงนาม พล.ต.ต. สุวัฒน์ กริ่งไกร
(สุวัฒน์ กริ่งไกร)
ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดลำปาง

ลงนาม พล.ต.ต. ทองอินทร์ หาญผจญศึก
(ทองอินทร์ หาญผจญศึก)
ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดแม่ฮ่องสอน

ลงนาม พล.ต.ต. เสวก ปิ่นสินชัย
(เสวก ปิ่นสินชัย)
ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดตาก

ลงนาม พล.ต.ต. ภัทรชัย หิรัญญะเวช
(ภัทรชัย หิรัญญะเวช)
ผู้บังคับการกองตรวจคนเข้าเมือง 3
สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อัยการจังหวัด

ลงนาม ไพบุลย์ เชียรธัญญกิจ
(นายไพบุลย์ เชียรธัญญกิจ)
อัยการจังหวัดเชียงใหม่

ลงนาม ณรงค์ศักดิ์ ลิ่มวงษ์ทอง
(ร้อยโท ณรงค์ศักดิ์ ลิ่มวงษ์ทอง)
อัยการพิเศษประจำกรม
รักษาการตำแหน่งอัยการจังหวัดเชียงราย

ลงนาม สานิต ธนทวี
(นายสานิต ธนทวี)
อัยการจังหวัดพะเยา

ลงนาม เจน สันติवासะ
(นายเจน สันติवासะ)
อัยการจังหวัดแพร่

ลงนาม มานัส รัตนนาคะ
(นายมานัส รัตนนาคะ)
อัยการพิเศษประจำกรม สำนักงานอัยการเขต 5
รักษาราชการแทนในตำแหน่งอัยการจังหวัดน่าน

ลงนาม อภิชาติ เชื้อชอบธรรม
(นายอภิชาติ เชื้อชอบธรรม)
อัยการจังหวัดลำพูน

ลงนาม พิชญ์พันธ์ เศรษฐบุตร
(นายพิชญ์พันธ์ เศรษฐบุตร)
อัยการจังหวัดลำปาง

ลงนาม สกล ปันตะ
(นายสกล ปันตะ)
อัยการจังหวัดแม่ฮ่องสอน

ลงนาม อำนวย สามงามน้อย
(นายอำนวย สามงามน้อย)
อัยการจังหวัดประจํากรม
รักษาราชการแทนอัยการจังหวัดตาก

ลงนาม นภา เศรษฐกร
(นางนภา เศรษฐกร)
ผู้อำนวยการสำนักป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าหญิงและเด็ก
กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

พัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัด

ลงนาม มงคล ด่านวิไลปิติกุล
(นายมงคล ด่านวิไลปิติกุล)
พัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัดเชียงใหม่

ลงนาม พนพ สัตโยภาส
(นายพนพ สัตโยภาส)
พัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัดเชียงราย

ลงนาม สัมพันธ์ สุวรรณทัต
(นายสัมพันธ์ สุวรรณทัต)
พัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัดพะเยา

ลงนาม อุดม คำอุดม
(นายอุดม คำอุดม)
พัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัดแพร่

ลงนาม พิมล แสงสว่าง
(นายพิมล แสงสว่าง)
พัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัดน่าน

ลงนาม อวยชัย ชูเลาตระกูล
(นายอวยชัย ชูเลาตระกูล)
พัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัดลำพูน

ลงนาม สุทธิ โภธิพานิช
(นายสุทธิ โภธิพานิช)
พัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัดลำปาง

ลงนาม เจนกิจ อินทเชื้อ
(นายเจนกิจ อินทเชื้อ)
พัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัดแม่ฮ่องสอน

ลงนาม นุคุณ ประยูรวงษ์
(นายแพทย์นุคุณ ประยูรวงษ์)
ผู้อำนวยการ โรงพยาบาลตาก

ลงนาม เบนโรเบิร์ต สวัสดิ์วัฒน
(นายเบนโรเบิร์ต สวัสดิ์วัฒน)
หน่วยประสานงานเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์
ภาคเหนือ (TRAFCORD)

ลงนาม ชุศักดิ์ วุฒิวโรภาส
(นายชูศักดิ์ วุฒิวโรภาส)
มูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย

ลงนาม ชลดา มนตรีวัต
(นางชลดา มนตรีวัต)
มูลนิธิศูนย์ชีวิตใหม่

ลงนาม แสงวรรณ มณีวรรณ
(นางสาวแสงวรรณ มณีวรรณ)
มูลนิธิ ไว.เอ็ม.ซี.เอ กรุงเทพฯ (สาขาพะเยา)

ลงนาม สุภารัตน์ เสรีวัฒน์
(นางสุภารัตน์ เสรีวัฒน์)
มูลนิธิพัฒนาการคุ้มครองเด็ก

ลงนาม สุขใจ สุขสถิตย์
(นางสาวสุขใจ สุขสถิตย์)
มูลนิธิพัฒนาชุมชนและเขตภูเขา

ลงนาม อนุชน หวัลทรง
(นายอนุชน หวัลทรง)
กลุ่มอาสาพัฒนาเด็ก

ลงนาม อัมรินทร์ เปล่งรศมี
(นายอัมรินทร์ เปล่งรศมี)
โครงการละครชุมชน

ลงนาม อนงค์ ปะนะทัง
(นางสาวอนงค์ ปะนะทัง)
มูลนิธิศูนย์ฮอทไลน์

ลงนาม สุภารัตน์ เสรีวัฒน์
(นางสุภารัตน์ เสรีวัฒน์)
ผู้แทนมูลนิธิเพื่อยุติการแสวงหาประโยชน์
ทางเพศจากเด็ก

ลงนาม กฤษณา วรรณคำ
(นางสาวกฤษณา วรรณคำ)
มูลนิธิเรื่อร่วมเย็น

ลงนาม สมภพ จันทราภา
(นายสมภพ จันทราภา)
ศูนย์พัฒนาการศึกษาเพื่อลูกหญิงและชุมชน
จังหวัดเชียงราย

ลงนาม	คุณหญิง จันทราภา (นางคุณหญิง จันทราภา) โครงการบ้านพิทักษ์และคุ้มครองสิทธิเด็ก ชนเผ่าลุ่มแม่น้ำโขง ศูนย์พัฒนาและสงเคราะห์ชาวเขาจังหวัดเชียงราย	ลงนาม	นางสุนารี หลวงมอย (นางสาวนางสุนารี หลวงมอย) ศูนย์เพื่อน้องหญิง อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย
-------	---	-------	--

พยาน

ลงนาม	วีระศักดิ์ โควสุรัตน์ (นายวีระศักดิ์ โควสุรัตน์) ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์	พยาน
-------	---	------

ลงนาม	ผาณิต นิติทัณฑ์ประภาศ (นางผาณิต นิติทัณฑ์ประภาศ) ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและ ความมั่นคงของมนุษย์	พยาน
-------	---	------

ลงนาม	สายสุรี จุติกุล (นางสายสุรี จุติกุล) ประธานคณะกรรมการประสานการแก้ไข ปัญหาการค้าเด็กและหญิง	พยาน
-------	---	------

ลงนาม	พล.ต.อ. อำนาจ เพชรศิริ (อำนาจ เพชรศิริ) รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ/ผู้อำนวยการ งานพิทักษ์เด็ก เยาวชน และสตรี	พยาน
-------	--	------

ลงนาม	พล.ต.ต. บำรุง เกิดดี (บำรุง เกิดดี) รองผู้บัญชาการตำรวจภูธร ภาค 5 รักษาราชการแทนผู้บัญชาการตำรวจภูธร ภาค 5	พยาน
-------	---	------

ลงนาม	พล.ต.ต. สุรพล สังขกร (สุรพล สังขกร) รองผู้บัญชาการตำรวจภูธร ภาค 6 รักษาราชการแทนผู้บัญชาการตำรวจภูธร ภาค 6	พยาน
ลงนาม	วิยวุฒิ หล่อตระกูล (นายวิยวุฒิ หล่อตระกูล) อธิบดีอัยการเขต 5	พยาน
ลงนาม	ปรีดี จุลเจิม (นายปรีดี จุลเจิม) อธิบดีอัยการเขต 6	พยาน
ลงนาม	วัลลภ พลอยทับทิม (นายวัลลภ พลอยทับทิม) อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ	พยาน
ลงนาม	สุรณี วะสินนท์ (นางสุรณี วะสินนท์) ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ	พยาน
ลงนาม	สิน้อย เกษมสันต์ ณ อยุธยา (นางสิน้อย เกษมสันต์ ณ อยุธยา) ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว	พยาน
ลงนาม	ศักดิ์ดา แสนมี (นายศักดิ์ดา แสนมี) สมาคมศูนย์รวมการศึกษาและ วัฒนธรรมของชาวไทยภูเขาในประเทศไทย	พยาน

ลงนาม	<p>วรเชษฐ เขียวจันทร์ (นายวรเชษฐ เขียวจันทร์) ศูนย์ข้อมูลคนหาย/กลุ่มศิลปินวัฒนธรรมกระจกเงา</p>	พยาน
ลงนาม	<p>ทัศนีย์ ศรีมงคล (นางทัศนีย์ ศรีมงคล) สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี</p>	พยาน
ลงนาม	<p>นิรันดร์ ลูเก (นายนิรันดร์ ลูเก) รักษาการแทนเลขาธิการ ศูนย์ประสานงานเอกชนพัฒนาชาวไทยภูเขา</p>	พยาน
ลงนาม	<p>ศิริพร ปัญญาเสน (นางสาวศิริพร ปัญญาเสน) กลุ่มประสานงานเพื่อพัฒนาสตรีและเยาวชน</p>	พยาน
ลงนาม	<p>ศรีสะเกษ สมาน (นายศรีสะเกษ สมาน) โครงการพัฒนาชีวิตและสิ่งแวดล้อม</p>	พยาน
ลงนาม	<p>สันติพงษ์ มูลฟอง (นายสันติพงษ์ มูลฟอง) ศูนย์พัฒนาเครือข่ายเด็กและชุมชน องค์การระหว่างประเทศ</p>	พยาน
ลงนาม	<p>Inese Zelitis (Mr.Inese Zelitis) ผู้แทนองค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ</p>	พยาน

ลงนาม Lance Bonneau พยาน
(Mr.Lance Bonneau)

ผู้แทนองค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน

ลงนาม ปนัดดา บุญผลา พยาน
(นางปนัดดา บุญผลา)

ผู้แทนองค์การแรงงานระหว่างประเทศ

ลงนาม Jame R. Klein, Ph.d. พยาน
(Dr.Jame R.Klein,Ph.d.)

มูลนิธิอาเซียน

**ข้อตกลงความร่วมมือในการให้ความรู้แก่เยาวชนสตรีเพื่อป้องกันการถูกล่อลวง
ระหว่าง**

**กระทรวงการพัฒนาศักยภาพและความมั่นคงของมนุษย์ สำนักงานอัยการสูงสุด กระทรวงมหาดไทย
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงวัฒนธรรม
กระทรวงแรงงาน และองค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน (IOM)**

.....

ภัยทางเพศที่เกิดขึ้นกับเด็กและสตรีในสังคมปัจจุบัน พบในหลายรูปแบบทั้งการล่วงละเมิดทางเพศ โดยการล่อลวงให้มีเพศสัมพันธ์ และการทารุณกรรมทางเพศ เช่น การข่มขืน การล่อลวง บังคับให้ค้าประเวณี การนำพามาซึ่งเด็กและหญิงเพื่อแสวงประโยชน์ในกระบวนการค้ามนุษย์ รวมทั้งภัยทางเพศจากสื่อประเภทต่างๆ โดยเฉพาะสื่อทางอินเทอร์เน็ต ที่ทำให้เด็กหญิงต้องกลายเป็นเหยื่อของกระบวนการล่อลวงและแสวงหาประโยชน์ทางเพศ โดยเฉพาะเด็กวัยรุ่นที่มีค่านิยมวัตถุ และไม่รู้เท่าทันภัยเหล่านี้

กระทรวงการพัฒนาศักยภาพและความมั่นคงของมนุษย์ ในฐานะที่เป็นหน่วยงานหลักภาครัฐที่ทำงานประสานความร่วมมือกับหลายกระทรวงและหลายภาคส่วนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว จึงได้ดำเนินโครงการให้ความรู้แก่เยาวชนสตรีเพื่อป้องกันการถูกล่อลวง เพื่อให้สตรีกลุ่มเป้าหมายที่เป็นกลุ่มเสี่ยงและชุมชนได้เข้าถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์การค้าหญิงและเด็ก การค้าประเวณี ภัยอันตรายของการล่อลวงหญิงไปค้าประเวณี และการป้องกันตนเองจากภัยดังกล่าว การให้ความรู้ด้านต่างๆ ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง อันเป็นการดำเนินงานในเชิงป้องกันปัญหา และโดยที่โครงการดังกล่าวจำเป็นต้องอาศัยการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานทั้งในระดับชาติ ระดับจังหวัดและท้องถิ่น กระทรวงการพัฒนาศักยภาพและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานอัยการสูงสุด กระทรวงสาธารณสุข สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงแรงงาน และองค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน (IOM) จึงเห็นความสำคัญและประโยชน์ในความร่วมมือเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานตามโครงการให้ความรู้แก่เยาวชนสตรีเพื่อป้องกันการถูกล่อลวง อันเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตและเกิดประโยชน์แก่เยาวชนสตรีต่อไป จึงได้ทำความตกลงร่วมกันดังนี้

1. หน่วยงานที่ร่วมลงนาม จะประสานความร่วมมือทั้งในส่วนกลางระดับกระทรวง กรม หน่วยงานในระดับจังหวัด ท้องถิ่น ในการดำเนินการโครงการให้ความรู้แก่เยาวชนสตรีเพื่อป้องกันการถูกล่อลวง ตามบทบาทภารกิจหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการ
2. จะสนับสนุนและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร บทเรียนจากการดำเนินงานเพื่อปรับปรุงและพัฒนากระบวนการให้เกิดประโยชน์ในการอบรมให้ความรู้แก่เยาวชนสตรีในโครงการ
3. ตั้งคณะทำงานเพื่อจัดทำหลักสูตรการอบรมและคู่มือการป้องกันการถูกล่อลวง กำหนดแผนการดำเนินงานตามข้อตกลงความร่วมมือ การติดตามประเมินผล และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการร่วมกัน

บทบาทภารกิจของหน่วยงานที่ดำเนินการ

1. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

1.1 ดำเนินการจัดทำโครงการให้ความรู้แก่เยาวชนสตรีเพื่อป้องกันการถูกล่อลวง

1.2 จัดทำแผนการฝึกอบรมโดยประสานกับหน่วยงานทั่วประเทศในการรวบรวมข้อมูลจำนวนกลุ่มเป้าหมายและดำเนินการฝึกอบรม

1.3 จัดสรรงบประมาณในการดำเนินงาน

1.4 จัดทำเอกสารในการให้ความรู้และสื่อรณรงค์ต่อต้าน รวมทั้งเผยแพร่ให้ความรู้ด้านภารกิจของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1.5 ประสานหน่วยงานต่างๆ เพื่อขอรับการสนับสนุนวิทยากร เอกสารทางวิชาการ และสื่อการสอน

1.6 สำรวจ และรวบรวมสถานการณ์การค้ามนุษย์ในปัจจุบัน ปัญหาสาเหตุของการค้าประเวณี และกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์ เพื่อถ่ายทอดความรู้ให้แก่กลุ่มเป้าหมาย

1.7 ติดตามประเมินผลการฝึกอบรม

2. กระทรวงศึกษาธิการ

ให้การสนับสนุนพื้นที่ดำเนินการในสถานศึกษาทุกพื้นที่ สนับสนุนวิทยากรหรือบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้ความรู้ในเรื่องทักษะหรือแนวทางการดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง และแนวทางการประกอบอาชีพ สื่อการสอน เอกสารความรู้ทางวิชาการ และข้อมูลกลุ่มเป้าหมายเพื่อใช้ในการวางแผนฝึกอบรม

3. สำนักงานอัยการสูงสุด

ให้การสนับสนุนวิทยากร และหลักสูตรการอบรมเรื่องความรู้เกี่ยวกับหลักกฎหมายเบื้องต้น และกฎหมายอาญาที่เกี่ยวข้องกับการล่วงละเมิดและการค้าประเวณี รวมทั้งเอกสารความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย ตลอดจนการช่วยเหลือดำเนินคดี ตามอำนาจหน้าที่ของพนักงานอัยการตามกฎหมาย เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้รับความคุ้มครองสิทธิทางกฎหมาย

4. กระทรวงสาธารณสุข

ให้ความร่วมมือสนับสนุนวิทยากร เพื่อให้ความรู้แก่กลุ่มเป้าหมาย ในเรื่องของโรคติดต่อเพศศึกษา โรคเอดส์ ยาเสพติดให้โทษ ฯลฯ รวมทั้งความรู้ในการส่งเสริมสุขภาพอนามัย และการป้องกันโรค ตลอดจนสนับสนุนสื่อการสอน และเอกสารทางวิชาการที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับสุขภาพอนามัย

5. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ให้ความร่วมมือสนับสนุนวิทยากร เพื่อการให้ความรู้แก่กลุ่มเป้าหมายในชุมชนทุกพื้นที่ โดยเน้นความรู้ในเรื่องภัยอันตรายที่เกิดขึ้นกับสตรี การป้องกันตนเองเมื่อมีเหตุคับขัน การให้ความรู้เรื่องกฎหมาย และกรณีศึกษาหรือคดีตัวอย่าง รวมทั้งให้การสนับสนุนสื่อการสอน และเอกสารความรู้ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

6. กระทรวงมหาดไทย

ให้การสนับสนุนวิทยากร และหลักสูตรการอบรมในเรื่อง กฎหมายนำรู้เกี่ยวกับ ชีวิตประจำวัน สิทธิหน้าที่ของประชาชนตามระเบียบประชาธิปไตย และเรื่องอื่นๆ ที่อยู่ในแผนการป้องกัน และช่วยเหลือประชาชน สนับสนุนสื่อการสอนและเอกสารความรู้ต่างๆ

7. กระทรวงวัฒนธรรม

ให้การสนับสนุนวิทยากร และหลักสูตรการอบรมในเรื่องศีลธรรม จริยธรรม วัฒนธรรม ประเพณี การดำเนินชีวิตตามระบบครอบครัวและสังคมไทย การสร้างค่านิยมและการปลูกฝังคุณธรรม จิตสำนึกของความเป็นไทย ความร่วมมือในการสนับสนุนสื่อการสอนและเอกสารความรู้ทางวิชาการ

8. กระทรวงแรงงาน

ให้การสนับสนุนวิทยากรเพื่อให้ความรู้แก่กลุ่มเป้าหมายในเรื่องสิทธิ หน้าที่ตามกฎหมาย คู่มือแรงงาน ความปลอดภัยในการทำงานและสวัสดิการแรงงาน และให้การสนับสนุนสื่อ เอกสาร เผยแพร่ความรู้ที่เป็นประโยชน์ด้านแรงงาน รวมทั้งการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารสำหรับแรงงานที่เป็นสตรี และเยาวชนสตรี

9. องค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน (International Organization for Migration/TOM)

ให้ความร่วมมือด้านวิชาการ การประสานงานสนับสนุนวิทยากร และการประสานงาน ตามโครงการเผยแพร่เกี่ยวกับการป้องกันมิให้หญิงและเด็กตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ และสนับสนุนสื่อการสอน เอกสารเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับสถานการณ์ ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์

ข้อตกลงนี้ทำไว้ ณ วันที่ 16 สิงหาคม พ.ศ. 2548

ลงนาม	วัลลภ พลอยทับทิม (นายวัลลภ พลอยทับทิม)	ลงนาม	คัมภีร์ แก้วเจริญ (นายคัมภีร์ แก้วเจริญ)
	ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์		อัยการสูงสุด
ลงนาม	วิชัย เทียนถาวร (นายแพทย์วิชัย เทียนถาวร)	ลงนาม	จรววยพร ธรณินทร์ (ดร. จรววยพร ธรณินทร์)
	ปลัดกระทรวงสาธารณสุข		รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
ลงนาม	วีระ โรจน์พจนรัตน์ (นายวีระ โรจน์พจนรัตน์)	ลงนาม	อัครพล วนะภูติ (นายอัครพล วนะภูติ)
	รองปลัดกระทรวงวัฒนธรรม		รองปลัดกระทรวงแรงงาน

บันทึกความเข้าใจ
ระหว่าง
รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย
กับ
รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
ว่าด้วยความร่วมมือต่อต้านการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “ภาคี”

มีความห่วงใยเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะต่อสตรีและเด็ก ซึ่งถือว่าการละเมิดสิทธิอย่างร้ายแรงและเป็นการคุกคามเหยียดหยามเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ อีกทั้งส่งผลกระทบต่อการพัฒนาด้านสุขภาพร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และศีลธรรมของคน รวมทั้งส่งผลเสียหายต่อความผูกพันและคุณค่าของสังคม

เพื่อเป็นการสกัดกั้นและปราบปรามกลุ่มและองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับการค้ามนุษย์ ตามพิธีสารสหประชาชาติว่าด้วยการป้องกัน ปราบปราม และลงโทษการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็ก ซึ่งเพิ่มเติมในอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร ปี 2000

โดยยอมรับหลักการที่ระบุไว้ใน “ปฏิญญากรุงเทพว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานที่ไม่ปกติปี 1999”

โดยเชื่อมั่นว่า การปราบปรามอาชญากรรมเกี่ยวกับการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก โดยความร่วมมือซึ่งกันและกันเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายและกระบวนการดำเนินคดีอาญาเป็นมาตรการหนึ่งที่มีประสิทธิภาพ

ด้วยความปรารถนาที่จะเพิ่มพูนความร่วมมือที่เป็นประโยชน์ร่วมกันทั้งสองประเทศ จึงได้ตกลงดังต่อไปนี้

ขอบเขตบันทึกความเข้าใจ

ข้อ 1

บันทึกความเข้าใจฉบับนี้จะใช้กับการต่อต้านการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก ซึ่งได้ระบุไว้ในข้อ 2 ของบันทึกความเข้าใจฉบับนี้

คำนิยาม

ข้อ 2

เพื่อวัตถุประสงค์ในการดำเนินการตามบันทึกความเข้าใจฉบับนี้

(ก) “การค้ำมนุษย์” หมายถึง การจัดหา ขนส่ง ขนย้าย ให้ที่พัก หรือรับเอาบุคคลโดยการข่มขู่ ใช้กำลัง หรือการกระทำอื่นซึ่งมีลักษณะของการข่มขืนใจ ลักพาตัว น้อฉล ใช้กลวง ใช้อำนาจในทางมิชอบ หรือใช้ความอ่อนแอไปในทางมิชอบ หรือการให้หรือรับเงินหรือผลประโยชน์เพื่อให้ได้มาซึ่งความยินยอมจากบุคคลที่มีอำนาจเหนือบุคคลอีกคนหนึ่ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการแสวงประโยชน์ การแสวงประโยชน์ให้รวมถึงการแสวงประโยชน์จากผู้อื่น โดยการค้าประเวณีหรือรูปแบบอื่นของการแสวงประโยชน์ทางเพศ แรงงานหรือการบริการบังคับ แรงงานทาส หรือการใช้แรงงานเยี่ยงทาส การเป็นทาสรับใช้ หรือการตัดอวัยวะ

(ข) “เด็ก” หมายถึง บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี เว้นเสียแต่กฎหมายภาคีจะระบุไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรการป้องกัน

ข้อ 3

ภาคีจะดำเนินการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่จำเป็นและใช้มาตรการที่เหมาะสม เพื่อประกันว่าการปฏิบัติตามกฎหมายและอำนาจศาลของประเทศตนสอดคล้องกับปฏิญญาสากลหรือสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่รัฐบาลประเทศตนได้เข้าร่วมเป็นภาคี

ข้อ 4

ภาคีจะจัดให้มีโครงการเพื่อการศึกษาและฝึกอาชีพให้แก่สตรีและเด็ก เพื่อสร้างโอกาสการมีงานทำและลดความเสี่ยงจากการค้ำมนุษย์

ข้อ 5

ภาคีจะพยายามอย่างสุดความสามารถในการดำเนินมาตรการสกัดกั้นการค้ำมนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก โดยจัดโครงการให้การศึกษา การฝึกอบรมวิชาชีพ และเพิ่มการบริการทางสังคม เช่น บริการจัดหางาน สร้างรายได้ และบริการรักษาสุขภาพให้แก่สตรีและเด็กที่มีความเสี่ยงต่อการค้ำมนุษย์ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้กับประชาชนทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงต่อการค้ำมนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก

การปกป้องคุ้มครองเหยื่อหรือผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก

ข้อ 6

ผู้ที่เป็นเหยื่อหรือผู้เสียหายโดยเฉพาะสตรีและเด็ก จะได้รับความยุติธรรมและการปกป้องคุ้มครองทางกฎหมายในระหว่างที่อยู่ในกระบวนการส่งกลับประเทศอย่างเป็นทางการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของภาคีจะจัดหาที่พักอาศัยชั่วคราวและให้การปกป้องคุ้มครองที่เหมาะสมแก่ผู้ที่เป็นเหยื่อหรือผู้เสียหายตามนโยบายของแต่ละประเทศ

ข้อ 7

ภาคีจะใช้มาตรการที่เหมาะสมต่อผู้กระทำผิดในคดีการค้ำมนุษย์ตามกฎหมายของแต่ละประเทศและจะให้การช่วยเหลือทางด้านกฎหมายต่อผู้ที่เป็นเหยื่อหรือผู้เสียหายโดยเฉพาะสตรีและเด็กอย่างถูกต้องและยุติธรรม

ข้อ 8

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของรัฐจะร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ เพื่อให้ความช่วยเหลือทางกฎหมาย การรักษาสุขภาพ และการดำเนินการที่จำเป็นอื่นๆ เพื่อให้การปกป้องคุ้มครองแก่เหยื่อหรือผู้เสียหาย โดยเฉพาะสตรีและเด็ก และครอบครัวตามความเหมาะสม

ความร่วมมือในการปราบปรามการค้ำมนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก

ข้อ 9

หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการบังคับใช้กฎหมายของทั้งสองประเทศ โดยเฉพาะที่อยู่บริเวณชายแดนจะร่วมมือกันอย่างใกล้ชิด เพื่อเปิดโปงการค้ำมนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็กทั้งภายในประเทศ และข้ามแดน

ข้อ 10

ภาคีจะจัดโครงการฝึกอบรมแบบฝ่ายเดียวหรือร่วมกันให้แก่ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการปฏิบัติตามกฎหมาย ที่ใช้ในการดำเนินการสืบสวนสอบสวนคดีการค้ำมนุษย์ และในการปกป้องคุ้มครองผู้ที่เป็นเหยื่อหรือผู้เสียหายในคดีการค้ำมนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก

ข้อ 11

(ก) ภาคีจะส่งเสริมความร่วมมือทวิภาคี ในการต่อต้านและสกัดกั้นการค้ำมนุษย์ เช่น การดำเนินคดีกับผู้ค้ำมนุษย์ข้ามชาติ การส่งผู้ร้ายข้ามแดน การให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางด้านกฎหมาย ในการดำเนินคดีอาญา และ

(ข) ภาคีฝ่ายหนึ่งจะให้ภาคีอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งความช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้านกฎหมายที่กว้างที่สุดเกี่ยวกับการดำเนินคดีต่อผู้กระทำผิดฐานค้ำมนุษย์โดยเฉพาะที่กระทำต่อสตรีและเด็ก โดยสอดคล้องกับความตกลงระหว่างประเทศต่างๆ ที่รัฐบาลของทั้งสองประเทศได้ลงนาม

ข้อ 12

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของทั้งสองประเทศจะร่วมมือกันจัดเก็บและแลกเปลี่ยนข้อมูล และข่าวสารและรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการค้ำมนุษย์ เช่น เส้นทาง สถานที่ เครือข่าย รูปแบบและวิธีการค้ำมนุษย์ รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับประวัติของบุคคลที่ค้ำมนุษย์

ข้อ 13

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของทั้งสองประเทศ ต้องจัดทำแผนการปกป้องคุ้มครอง เพื่อประกันความปลอดภัยแก่ผู้ที่เป็นเหยื่อหรือผู้เสียหายโดยเฉพาะสตรีและเด็กและพยานบุคคลจากการแก้แค้นหรือการคุกคามในระหว่างที่มีการดำเนินคดีและหลังจากนั้นตามที่เห็นสมควร

การส่งกลับประเทศ

ข้อ 14

(ก) ในการจัดส่งผู้ที่เป็นเหยื่อหรือผู้เสียหายโดยเฉพาะสตรีและเด็กกลับประเทศ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องแจ้งรายชื่อและข้อมูลด้านต่างๆ ของผู้ที่เป็นเหยื่อหรือผู้เสียหายโดยเฉพาะสตรีและเด็ก ผ่านช่องทางทางการทูตล่วงหน้าให้ภาคีอีกฝ่ายหนึ่งทราบเกี่ยวกับการเตรียมการรับส่งผู้ที่เป็นเหยื่อหรือผู้เสียหาย โดยเฉพาะสตรีและเด็กกลับประเทศ ซึ่งจะได้ดำเนินการบนพื้นฐานของการให้ความเห็นชอบของทั้งสองฝ่าย โดยสอดคล้องกับเนื้อหาในบันทึกฉบับนี้

(ข) ผู้ที่เป็นเหยื่อหรือผู้เสียหายโดยเฉพาะสตรีและเด็ก ต้องเป็นบุคคลที่มีสำมะโนครัว หรือ ภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่ หรือมีการรับรองจากอำนาจการปกครองท้องถิ่น หรือมีการรับรองจากเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องในประเทศที่รับ

ข้อ 15

(ก) ภาคีจะกำหนดหน่วยงานของรัฐที่มีภาระบทบาทเกี่ยวข้องกับงานดังกล่าวเป็นจุดประสานงาน เพื่อดำเนินการรับส่งผู้ที่เป็นเหยื่อหรือผู้เสียหายโดยเฉพาะสตรีและเด็กกลับประเทศ

(ข) จุดประสานงานมีหน้าที่ดังนี้

- 1) เตรียมการรับส่งผู้ที่เป็นเหยื่อหรือผู้เสียหาย โดยเฉพาะสตรีและเด็กกลับประเทศ
- 2) ดำเนินการรับส่งผู้ที่เป็นเหยื่อหรือผู้เสียหาย โดยเฉพาะสตรีและเด็กกลับประเทศ ตามแผนการที่ได้เตรียมไว้
- 3) ประกันความปลอดภัยแก่ผู้ที่เป็นเหยื่อหรือผู้เสียหาย โดยเฉพาะสตรีและเด็กในกระบวนการรับส่งกลับคืนประเทศ
- 4) สอดส่อง ดูแล และติดตามการก้ำมุนขู่โดยเฉพาะสตรีและเด็ก
- 5) จัดตั้งเครือข่ายข้อมูลข่าวสารเพื่อติดตามการดำเนินงานด้านการก้ำมุนขู่โดยเฉพาะสตรีและเด็ก ระหว่างหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายและที่ปกป้องคุ้มครองเหยื่อหรือผู้เสียหาย โดยเฉพาะสตรีและเด็ก ทั้งภายในประเทศ ระหว่างประเทศ และองค์กรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

การกลับคืนสู่สังคม

ข้อ 16

ภาคีจะดำเนินการทุกวิถีทางเท่าที่เป็นไปได้ เพื่อช่วยเหลือเหยื่อหรือผู้เสียหายโดยเฉพาะสตรีและเด็ก ให้กลับคืนสู่สังคมและครอบครัวได้อย่างปลอดภัย มีประสิทธิภาพ เพื่อฟื้นฟูเกียรติ ศักดิ์ศรี เสรีภาพ และความภาคภูมิใจในตนเองของบุคคลดังกล่าว

ข้อ 17

ภาคีจะจัดโครงการฝึกอบรมวิชาชีพให้แก่ผู้ที่เป็นเหยื่อหรือผู้เสียหายโดยเฉพาะสตรีและเด็ก รวมทั้งฝึกอบรมทักษะชีวิตต่างๆ เพื่อเพิ่มโอกาสทางเลือกในการดำรงชีวิตและการกลับคืนสู่สังคมอย่างมีประสิทธิภาพ และจัดโครงการฝึกอบรมปลูกจิตสำนึกให้แก่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่พัฒนาผู้ที่เป็นเหยื่อหรือผู้เสียหาย โดยเฉพาะสตรีและเด็ก

การปฏิบัติงานร่วม

ข้อ 18

- (ก) ภาคีจะจัดตั้งคณะทำงานร่วมจากภาครัฐและองค์กรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาการค้ำมนุษย์
- (ข) คณะทำงานร่วมจะมีการประชุมสามัญหรือวิสามัญตามความจำเป็น
- (ค) คณะทำงานร่วมมีหน้าที่ ดังนี้
 - 1) วางแผนการดำเนินงานและขยายผลตามความในบันทึกความเข้าใจให้มีประสิทธิภาพร่วมกับภาคี
 - 2) ดำเนินงานร่วมกับภาคีในขอบเขตงานต่อต้านการค้ำมนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก
 - 3) ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่นๆ เพื่อวางแผนยุทธศาสตร์ แนวทางปฏิบัติ และกรอบการดำเนินงานที่จำเป็นอื่นๆ ในการต่อต้านการค้ำมนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็กตามความในบันทึกความเข้าใจฉบับนี้
 - 4) ประเมินผลการดำเนินงานร่วมกันและรายงานผลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของแต่ละฝ่ายรับทราบอย่างสม่ำเสมอ
 - 5) จัดทำข้อเสนอเพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาคีในการต่อต้านการค้ำมนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็ก และ
 - 6) ร่วมกับภาคีเพื่อทบทวนการดำเนินงานตามบันทึกความเข้าใจฉบับนี้ทุกๆ 3 ปี

บทบัญญัติสุดท้าย

ข้อ 19

ภาคีจะพยายามแก้ไขข้อขัดแย้งในการตีความหรือการปฏิบัติตามบันทึกความเข้าใจฉบับนี้

โดยการเจรจา

ข้อ 20

บันทึกความเข้าใจฉบับนี้อาจมีการแก้ไขได้โดยการตกลงเห็นชอบระหว่างภาคี

ข้อ 21

(ก) บันทึกความเข้าใจฉบับนี้จะมีผลบังคับใช้นับจากวันที่ลงนามเป็นต้นไป

(ข) ภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจบอกเลิกบันทึกความเข้าใจฉบับนี้เวลาใดก็ได้ โดยแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้ภาคีอีกฝ่ายหนึ่งทราบโดยผ่านช่องทางทางการทูต และการบอกเลิกดังกล่าวจะมีผลบังคับใช้ภายหลังจากหกเดือนนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการบอกเลิก

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องจากรัฐบาลของตน ได้ลงนามในบันทึกความเข้าใจฉบับนี้

ทำ ณ กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 13 เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2548 คู่กันเป็นสามฉบับคือภาษาไทย ภาษาลาว และภาษาอังกฤษ ทุกฉบับถูกต้องเท่าเทียมกัน ในกรณีที่มีความแตกต่างกันในการตีความให้ใช้ฉบับภาษาอังกฤษเป็นหลัก

สำหรับรัฐบาล

ราชอาณาจักรไทย

ประชา มาลินนท์

(นายประชา มาลินนท์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคม
และความมั่นคงของมนุษย์

สำหรับรัฐบาล

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

เล กากันยา

(นายเล กากันยา)

รักษาการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน
และสวัสดิการสังคม

บันทึกความเข้าใจ
ระหว่าง
รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย
กับ
รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรกัมพูชา
เรื่อง
ความร่วมมือทวิภาคี
ว่าด้วยการจัดการค้าเด็กและหญิงและการช่วยเหลือเหยื่อของการค้ามนุษย์

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรกัมพูชา (ซึ่งต่อไปจะเรียกว่า “ภาคีสัญญา”)

มุ่งกระชับความสัมพันธ์แห่งมิตรภาพระหว่างทั้งสองประเทศและเพิ่มความร่วมมือทวิภาคีในการปราบปรามการค้าเด็กและหญิง

ยอมรับว่าการค้าเด็กและหญิงเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรง และเป็นการเหยียบย่ำศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์

กังวลอย่างยิ่งว่าการค้าเด็กและหญิงมีผลกระทบทางลบต่อการพัฒนาด้านกายภาพ จิตใจ อารมณ์ และศีลธรรมของแต่ละบุคคล รวมทั้งส่งผลเสียหายต่อสายใยและคุณค่าของสังคม

คำนึงถึงว่ากลุ่มและองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติมีส่วนเกี่ยวข้องอย่างแข็งขันในการค้าเด็กและหญิง และอาชญากรรมข้ามชาติดังกล่าวไม่เพียงแต่ส่งผลกระทบต่อประเทศกัมพูชาและประเทศไทยเท่านั้น แต่ยังกระทบต่อทั้งภูมิภาคและประชาคมโลกโดยรวมด้วย

ยืนยันว่าภาคีสัญญามีความวิตกกังวลร่วมกันในปัญหาการค้ามนุษย์ข้ามชาติที่ได้กล่าวไว้ในปฏิญญากรุงเทพฯ ว่าด้วยการย้ายถิ่นฐานแบบไม่ปกติ ซึ่งได้มีการพิจารณากันในการประชุมนานาชาติ ว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานในหัวข้อ “มุ่งสู่ความร่วมมือในระดับภูมิภาคในเรื่องการย้ายถิ่นฐานแบบไม่ปกติ/การย้ายถิ่นฐานแบบไม่มีเอกสารเป็นหลักฐาน” ซึ่งจัดขึ้นที่กรุงเทพมหานคร ระหว่างวันที่ 21-23 เมษายน 2542 และการประชุมระดับรัฐมนตรีเกี่ยวกับการลักลอบขนคนเข้าเมือง และการค้ามนุษย์ที่บาห์ลี ระหว่างวันที่ 26-28 กุมภาพันธ์ 2545

ระลึกถึงบันทึกการประชุมที่ได้มีการรับรองแล้วของการประชุมคณะกรรมการร่วมว่าด้วยความร่วมมือทวิภาคีระหว่างราชอาณาจักรกัมพูชาและราชอาณาจักรไทย ครั้งที่ 3 ที่จังหวัดเสียมเรียบ ราชอาณาจักรกัมพูชา ระหว่างวันที่ 31 มกราคม – 1 กุมภาพันธ์ 2543 เกี่ยวกับการเสริมสร้างความร่วมมือในการปราบปรามการค้ามนุษย์ข้ามพรมแดน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการค้าหญิงและเด็ก

อ้างถึงพิธีสารสหประชาชาติว่าด้วยการป้องกัน ปรามปราม และลงโทษการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะหญิงและเด็ก ซึ่งเพิ่มเติมอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งใน ลักษณะองค์กร

ตระหนักว่าการปรามปรามอาชญากรรมค้าเด็กและหญิงโดยการร่วมมือกันในเรื่องการบังคับใช้กฎหมายและกระบวนการพิจารณาความอาญาเป็นมาตรการหนึ่งที่มีประสิทธิภาพเพื่อผดุงความยุติธรรมในการต่อต้านการค้ามนุษย์

ปฏิญาณว่าภาคีคู่สัญญาจะร่วมมือกันอย่างจริงจังในการจัดการค้าเด็กและหญิงและคุ้มครองเหยื่อการค้ามนุษย์

ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

I. ขอบเขตของบันทึกความเข้าใจฉบับนี้

ข้อ 1

บันทึกความเข้าใจฉบับนี้จะใช้กับการค้าเด็กและหญิงตามที่กำหนดไว้ในข้อ 2 ของบันทึกความเข้าใจฉบับนี้

II. คำจำกัดความ

ข้อ 2

เพื่อวัตถุประสงค์ในการดำเนินการตามบันทึกความเข้าใจฉบับนี้

- (ก) “การค้าเด็กและหญิง” หมายถึงการจัดหา ขนส่ง ขนย้าย ให้ที่พัก หรือรับบุคคล โดยการข่มขู่ ใช้กำลัง หรือการกระทำอื่นซึ่งมีลักษณะของการข่มขืนใจ ลักพาตัว น้อฉล ใช้กลลวง ใช้อำนาจในทางมิชอบ หรือใช้ความอ่อนแอไปในทางมิชอบ หรือการให้หรือรับเงินหรือผลประโยชน์เพื่อให้ได้มาซึ่งความยินยอมจากบุคคลที่มีอำนาจเหนือบุคคลอีกคนหนึ่งโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการแสวงประโยชน์ การแสวงประโยชน์ให้รวมถึงการแสวงประโยชน์จากผู้อื่นโดยการค้าประเวณีหรือรูปแบบอื่นของการแสวงประโยชน์ทางเพศ แรงงานหรือการบริการบังคับ แรงงานทาสหรือการใช้แรงงานเยี่ยงทาส การเป็นทาสรับใช้หรือการตัดอวัยวะ
- (ข) ความยินยอมของผู้ตกเป็นเหยื่อการค้าเด็กและหญิงต่อการแสวงประโยชน์ตามที่มีเจตนาตามที่ได้ระบุไว้ในวรรค (ก) ของข้อนี้จะไม่เป็นประเด็นพิจารณา ในกรณีที่มีการใช้วิธีการตามที่ระบุไว้ในวรรค (ก)
- (ค) เด็กซึ่งถูกจัดหา ขนส่ง ขนย้าย หรือให้ที่พัก เพื่อวัตถุประสงค์ในการแสวงประโยชน์จะถือว่าเป็น “เหยื่อของการค้ามนุษย์” แม้จะมีได้ใช้วิธีการที่ระบุไว้ในวรรค (ก) ของข้อนี้ก็ตาม
- (ง) “เด็ก” หมายถึง บุคคลใดซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี

ข้อ 3

ภาคีคู่สัญญาถือว่า ตัวอย่างของวัตถุประสงค์ในการค้าเด็กและสตรีรวมถึง แต่ไม่จำกัดเฉพาะ

- (ก) การค้าประเวณี

¹ “และช่วยเหลือ” ตามข้อเสนอแก้ไขของกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย

- (ข) แรงงานบังคับหรือแรงงานที่ถูกแสวงประโยชน์ในบ้าน
- (ค) แรงงานทาส และแรงงานรูปแบบอื่นที่เป็นงานเสี่ยงภัย มีอันตราย และถูกแสวงประโยชน์
- (ง) การแต่งงานเพื่อให้เป็นข้าราชการ
- (จ) การรับเป็นบุตรบุญธรรมอันเป็นเท็จ
- (ฉ) การท่องเที่ยวและการให้ความบันเทิงทางเพศ
- (ช) การถ่ายภาพและจัดทำสื่อลามก
- (ซ) การขอร้อง และ
- (ฅ) การทำให้เด็กและสตรีตกเป็นทาสโดยใช้ยาเสพติด

III. มาตรการป้องกัน

ข้อ 4

ภาคีสถูสัญญาจะดำเนินการปฏิรูปกฎหมายที่จำเป็นและใช้มาตรการที่เหมาะสมอื่นๆ เพื่อให้แน่ใจว่า กรอบกฎหมายในเขตอำนาจศาลของประเทศตนสอดคล้องกับปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีทุกรูปแบบ และตราสารระหว่างประเทศอื่นด้านสิทธิมนุษยชน ซึ่งภาคีสถูสัญญาได้ให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติ และมีประสิทธิผลในการจัดการค้าเด็กและหญิงและคุ้มครองสิทธิทุกประการของเด็กและหญิงที่ตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์

ข้อ 5

ภาคีสถูสัญญาจะจัดให้มีโครงการให้การศึกษาและฝึกอาชีพ โดยเฉพาะแก่หญิงและเด็กเพื่อเพิ่มโอกาสในการทำงานและลดความเสี่ยงจากการค้ามนุษย์

ข้อ 6

ภาคีสถูสัญญาจะพยายามอย่างสุดความสามารถในการป้องกันการค้าเด็กและหญิงโดยใช้มาตรการป้องกันดังต่อไปนี้

- (ก) เพิ่มการบริการทางสังคม เช่น บริการจัดหางานและสร้างรายได้ และการจัดการรักษาพยาบาลให้แก่เด็กและหญิงที่อาจตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์
- (ข) ปฏิรูปโครงการฝึกอบรมด้านการศึกษาและการฝึกอาชีพเพื่อเพิ่มโอกาสในการทำงาน
- (ค) ส่งเสริมให้สาธารณชนตระหนักและเข้าใจในประเด็นเกี่ยวกับการค้าเด็กและหญิงมากขึ้น และ
- (ง) เผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณชนเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการค้าเด็กและหญิงและธุรกิจต่างๆ ที่แสวงประโยชน์จากเด็กและหญิง

IV. การคุ้มครองเด็กและหญิงที่ถูกค้า

ข้อ 7

เด็กและหญิงที่ถูกค้าจะถือเป็นเหยื่อ มิใช่ผู้ละเมิดหรือกระทำผิดกฎหมายคนเข้าเมือง ดังนั้น

- (ก) เด็กและหญิงที่ถูกค้าจะไม่ถูกดำเนินคดีในข้อหาเดินทางเข้าประเทศโดยผิดกฎหมาย
- (ข) เด็กและหญิงที่ถูกค้าจะไม่ถูกกักกันในศูนย์กักกันคนเข้าเมืองในระหว่างที่รอขั้นตอนการส่งกลับ

ประเทศอย่างเป็นทางการ แต่จะให้อยู่ในความดูแลของกระทรวงกิจการสังคม แรงงาน การฝึกอาชีพ และฟื้นฟูเยาวชน (ประเทศกัมพูชา) หรือกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ (ประเทศไทย) และจะมีการจัดหาที่พักและให้ความคุ้มครองแก่เหยื่อตามนโยบายของแต่ละรัฐ

- (ค) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะดูแลความปลอดภัยของเด็กและหญิงที่ถูกค้า และ
- (ง) ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อจะได้รับการปฏิบัติอย่างมีมนุษยธรรมตลอดกระบวนการให้ความคุ้มครองและการส่งกลับประเทศและกระบวนการทางศาล

ข้อ 8

ภาคีสัญญาจะใช้มาตรการที่เหมาะสม ซึ่งอาจรวมถึงการปฏิรูปกฎหมายและการช่วยเหลือทางกฎหมาย เพื่อให้แน่ใจว่าเหยื่อของการค้ามนุษย์จะได้รับการเยียวยาทางกฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

- (ก) ผู้ตกเป็นเหยื่ออาจเรียกคืนซึ่งทรัพย์สินและสิ่งของส่วนบุคคลที่ไม่มีการโต้แย้งสิทธิและเจ้าหน้าที่ริบหรือได้ไว้ในระหว่างกระบวนการควบคุมตัวหรือกระบวนการทางอาญาอื่น
- (ข) ผู้กระทำความผิดในคดีการค้ามนุษย์จะต้องรับผิดชอบสำหรับการคืนสิ่งที่ทำให้ร้ายแรงผิดปกติซึ่งได้มาจากการค้ามนุษย์หรือการแสวงประโยชน์
- (ค) ผู้ตกเป็นเหยื่ออาจเรียกค่าสินไหมทดแทนจากผู้กระทำความผิดต่อความเสียหายใดๆ ที่เกิดจากการค้าเด็กและหญิง
- (ง) ผู้ตกเป็นเหยื่ออาจเรียกให้ผู้กระทำความผิดชำระเงินค่าบริการซึ่งตนยังไม่ได้รับได้และ
- (จ) ผู้ตกเป็นเหยื่อสามารถเข้าถึงกระบวนการที่ถูกต้องของกฎหมายเพื่อเรียกร้องความยุติธรรมทางอาญา การชดเชยค่าเสียหาย และการเยียวยาอื่นๆ ทางศาล

ข้อ 9

ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องโดยความร่วมมือกับองค์กรเอกชนตามความเหมาะสมจะจัดหาที่พักที่ปลอดภัย ให้การรักษาพยาบาล ให้ความช่วยเหลือทางกฎหมาย และดำเนินการที่จำเป็นอื่นๆ เพื่อให้ความคุ้มครองแก่หญิงและเด็กที่ถูกค้าและครอบครัวของหญิงและเด็ก

V. ความร่วมมือในการปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก

ข้อ 10

หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายในประเทศทั้งสอง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ณ บริเวณชายแดน จะทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิดเพื่อเปิดเผยการค้าหญิงและเด็กทั้งในประเทศและข้ามแดน

ข้อ 11

- (ก) ให้ปรับปรุงกระบวนการบังคับใช้กฎหมายให้คล่องตัวเพื่อให้สามารถต่อสู้กับอาชญากรรมการค้าเด็กและหญิงได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- (ข) ให้ดำเนินการสืบสวนสอบสวนและการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดและองค์กรอาชญากรรมในคดีการค้ามนุษย์อย่างจริงจัง

- (ค) ภาคิ์คู้สัญญาจะจัดโครงการฝึกอบรมทั้งฝ่ายเดียวและทวิภาคิ์เกี่ยวกับกฎหมายที่บังคับใช้และทักษะในการสืบสวนสอบสวนและการคุ้มครองในคดีการค้ำมนุษย์แก่เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย โดยเน้นเรื่องสิทธิของหญิงและเด็กตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีทุกรูปแบบ หลักเกณฑ์ระหว่างประเทศอื่นด้านสิทธิมนุษยชนและกฎหมายภายในที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 12

- (ก) ภาคิ์คู้สัญญาจะส่งเสริมความร่วมมือทวิภาคิ์ในกระบวนการทางศาลต่อการค้ำมนุษย์ อาทิ การดำเนินคดีกับผู้ค้ำมนุษย์ข้ามชาติ การจัดการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในกระบวนการทางอาญา
- (ข) ภาคิ์คู้สัญญาจะให้ซึ่งกันและกันซึ่งมาตรการความช่วยเหลือในทางกฎหมายที่กว้างที่สุดในการสืบสวนสอบสวน การดำเนินคดี และกระบวนการทางศาลเกี่ยวกับการค้าเด็กและหญิง รวมทั้งข้อตกลงส่งผู้ร้ายข้ามแดนที่มีอยู่แล้ว

ข้อ 13

ตำรวจและเจ้าหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องในประเทศทั้งสองจะร่วมมือกันในการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับคดีการค้ำมนุษย์ อาทิ เส้นทางการค้า สถานที่ค้า รูปพรรณสัณฐานของผู้ค้า เครือข่ายการค้า วิธีการค้า และข้อมูลเกี่ยวกับการค้า เป็นต้น

ข้อ 14

- (ก) กระทรวงการต่างประเทศและความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงกิจการสังคม แรงงาน การฝึกอาชีพ และฟื้นฟูเยาวชน กระทรวงกิจการสตรีและทหารผ่านศึก กระทรวงยุติธรรม และกระทรวงการท่องเที่ยว (ประเทศกัมพูชา) และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงแรงงาน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงสาธารณสุข และกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ตำรวจท้องที่ หรือด่านตรวจคนเข้าเมือง (ประเทศไทย) พร้อมทั้งองค์กรเอกชนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง จะร่วมมือกันในการรวบรวมข้อมูลและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับคดีการค้ำมนุษย์
- (ข) ข้อมูลและพยานหลักฐานที่ได้มาตามวรรคข้างต้นให้ส่งโดยถูกต้องให้แก่สำนักงานตำรวจที่มีอำนาจ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง สำนักงานอัยการที่มีอำนาจ หรือฝ่ายที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ที่เป็นผู้ดำเนินการทางกฎหมายต่อคดีการค้าเด็กและหญิง อาทิ การค้นหาผู้กระทำความผิด การสืบสวนสอบสวนคดี การดำเนินคดี ผู้กระทำความผิด และดำเนินการตามขั้นตอนอื่นๆ ในกระบวนการทางศาล

ข้อ 15

ตำรวจและเจ้าหน้าที่อื่นๆ ที่เหมาะสมของรัฐที่เกี่ยวข้องจะจัดให้มีโครงการให้การคุ้มครองความปลอดภัยแก่เหยื่อและพยานบุคคลจากการแก้แค้นหรือการคุกคามระหว่างและหลังกระบวนการทางศาลตามที่จำเป็น

VI. การส่งกลับประเทศ

ข้อ 16

- (ก) เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบเรื่องการส่งกลับประเทศจะใช้ช่องทางการติดต่อทางการทูตในการแจ้งภาคีคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งถึงการเตรียมการส่งเด็กและหญิงที่ถูกค้ากลับประเทศ เป็นการล่วงหน้า
- (ข) การส่งเด็กและหญิงที่ถูกค้ากลับประเทศจะเตรียมการและปฏิบัติโดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของบุคคลเหล่านั้น
- (ค) เด็กและหญิงผู้ตกเป็นเหยื่อของการค้าจะไม่ถูกส่งออกนอกประเทศ การส่งเด็กและหญิงที่ตกเป็นเหยื่อกลับประเทศจะดำเนินการโดยสอดคล้องกับความข้างต้น

ข้อ 17

- (ก) ภาคีคู่สัญญาจะจัดตั้งจุดประสานงานเพื่อดำเนินกระบวนการส่งเด็กและหญิงที่ถูกค้ากลับประเทศ
- (ข) จุดประสานงานจะประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจากภาคีคู่สัญญา
- (ค) จุดประสานงานจะปฏิบัติหน้าที่ดังต่อไปนี้
 - 1) เตรียมการส่งกลับเด็กและหญิงที่ถูกค้า
 - 2) ดำเนินการส่งกลับเด็กและหญิงที่ถูกค้าตามที่ได้เตรียมการไว้
 - 3) ให้ความปลอดภัยแก่เด็กและหญิงที่ถูกค้าในระหว่างกระบวนการส่งกลับประเทศ
 - 4) พยายามติดตามการค้าเด็กและหญิง และ
 - 5) จัดตั้งเครือข่ายข้อมูลเกี่ยวกับทางปฏิบัติของการค้าเด็กและหญิงระหว่างหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายทั้งในประเทศและระหว่างประเทศและองค์กรประชาสังคมที่เกี่ยวข้อง

VII. การกลับสู่สังคม

ข้อ 18

- (ก) ภาคีคู่สัญญาจะพยายามทุกวิถีทางเท่าที่เป็นไปได้เพื่อให้เหยื่อการค้ามนุษย์กลับเข้าสู่สังคมและครอบครัวได้อย่างปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ เพื่อฟื้นฟูศักดิ์ศรี เสรีภาพ และความภาคภูมิใจในตนเองของบุคคลดังกล่าว
- (ข) เพื่อการนี้ ภาคีคู่สัญญาจะใช้มาตรการที่เหมาะสมเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ต่อไปนี้
 - 1) เหยื่อการค้ามนุษย์จะต้องไม่ทนทุกข์ใดๆ กับการเป็นเหยื่อ ถูกคุกคาม หรือได้รับความกระทบกระเทือนทางจิตใจในขั้นตอนทางศาลเพิ่มเติมอีก
 - 2) จะต้องให้การสนับสนุนด้านสังคม ด้านการรักษาพยาบาล ด้านจิตใจและด้านอื่นๆ ที่จำเป็นต่อเนื้อเยื่อแก่เด็กและหญิงที่ตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์และครอบครัวของเด็กและหญิงนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ได้รับเชื้อโรคติดต่อจากการมีเพศสัมพันธ์รวมถึงเอชไอวี/เอดส์
 - 3) เด็กและหญิงซึ่งเป็นเหยื่อจากการค้าจะต้องไม่ถูกเลือกปฏิบัติหรือคุกคามทางด้านสังคม และ
 - 4) เหยื่อที่เป็นเด็กที่อยู่ในวัยเรียนจะต้องได้รับโอกาสทางการศึกษาที่เหมาะสม

ข้อ 19

ภาคีสัญญาจะจัดโครงการฝึกอบรมดังต่อไปนี้เพื่อการนำกลับเข้าสู่สังคมอย่างมีประสิทธิภาพ

- (ก) โครงการฝึกอาชีพให้แก่ผู้ตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์เพื่อเพิ่มโอกาสทางเลือกในการดำรงชีพ
- (ข) โครงการฝึกอบรมเพื่อสร้างจิตสำนึกให้แก่ผู้ปฏิบัติหน้าที่กับเหยื่อการค้ามนุษย์ในเรื่องพัฒนาการของเด็ก สิทธิเด็ก และปัญหาเกี่ยวกับเด็ก/เพศโดยอ้างอิงอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีทุกรูปแบบ และตราสารอื่นที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชนซึ่งภาคีสัญญาทั้งสองฝ่ายเป็นภาคี

VIII. คณะทำงานร่วม

ข้อ 20

- (ก) ภาคีสัญญาจะจัดตั้งคณะทำงานร่วม
- (ข) คณะทำงานร่วมจะประกอบด้วยผู้แทนที่มีอำนาจจากภาคีสัญญาทั้งสองฝ่าย
- (ค) คณะทำงานร่วมจะมีการประชุมกันเมื่อมีความจำเป็น โดยภาคีสัญญาจะตกลงกัน เรื่องวันและสถานที่ของการประชุมคณะทำงานร่วม
- (ง) คณะทำงานร่วมจะมีหน้าที่รับผิดชอบดังต่อไปนี้
 - 1) ติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามบันทึกความเข้าใจฉบับนี้ และรายงานต่อที่ประชุมประจำปีของคณะกรรมการร่วมเพื่อความร่วมมือทวิภาคีระหว่างไทยและกัมพูชา
 - 2) ริเริ่มการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ แนวทางปฏิบัติและกรอบการดำเนินงานที่จำเป็นอื่นเพื่อดำเนินการตามบันทึกความเข้าใจฉบับนี้
 - 3) จัดทำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาเพิ่มเติมซึ่งความร่วมมือซึ่งกันและกันในการต่อต้าน การค้าเด็กและหญิง
 - 4) ทบทวนการดำเนินการตามบันทึกความเข้าใจฉบับนี้ทุกๆ 5 ปี

IX. บทส่งท้าย

ข้อ 21

ภาคีสัญญาจะพยายามระงับข้อพิพาทที่เกี่ยวกับการตีความหรือการใช้บันทึกความเข้าใจฉบับนี้ด้วยการเจรจา บันทึกความเข้าใจฉบับนี้จะมีผลบังคับใช้ในวันที่มีการลงนาม โดยภาคีสัญญาทั้งสองฝ่าย

ข้อ 22

คู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจบอกเลิกบันทึกความเข้าใจฉบับนี้เมื่อใดก็ได้โดยแจ้งให้คู่สัญญาอีกฝ่ายทราบเป็นลายลักษณ์อักษรผ่านช่องทางการทูต และการบอกเลิกดังกล่าวจะมีผลภายใน 6 เดือน นับจากวันที่ได้รับหนังสือแจ้งการบอกเลิก

ข้อ 23

บันทึกความเข้าใจฉบับนี้อาจแก้ไขได้เมื่อรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรกัมพูชาเห็นพ้องกัน

บันทึกความเข้าใจฉบับนี้จัดทำขึ้นเป็นสามภาษา คือ ภาษาเขมร ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ แต่ละภาษา
ถูกต้องเท่าเทียมกัน ในกรณีที่มีความแตกต่างกันในการตีความให้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก
เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายนี้ซึ่งได้รับมอบอำนาจอย่างถูกต้องจากรัฐบาลของตนได้ลงนามบันทึก
ความเข้าใจนี้

ทำขึ้น ณ เสียมเรียบ

เมื่อวันที่ 31 เดือนพฤษภาคม พ.ศ.2546

สำหรับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

สำหรับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรกัมพูชา

อนุรักษ์ จุริมาศ

อิท สัมเฮง

(นายอนุรักษ์ จุริมาศ)

(นายอิท สัมเฮง)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาศังคม
และความมั่นคงของมนุษย์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการสังคม
แรงงาน การฝึกอาชีพและฟื้นฟูเยาวชน